

PIRMOJI GEGUŽĖS IR JOS REIKŠMĖ

Pirmoji Gegužės yra darbininkų šventė. Diena išreiškimo viso pasaulio darbininkų bendrų idėjų, bendrų tikslų, bendrų reikalų. Peržvalga revoliucinių batalionų, kuriems yra lemta padaryti galas kapitalistinei išnaudojimo tvarkai, padaryti galas išnaudojimo žmogaus per žmogų.

Pirmąją Gegužės, kaip tarptautinę solidarumo dieną paskelbė darbininkai atstovų suvažiavimas 1889 m., ir nuo to laiko visuose pasaulio kampuose visi klasiniai susipratę darbininkai švenčia ją, statydami savo reikalavimus, atatinamais tam laikui ir vietai.

Tik Per Organizavimąsi Mes Pasiluosuosim

Vargas ir skurdas, išnaudojimas ir nelygybė atvedė daugiau sąmoningus darbininkus prie supratimo, kad viso pikto yra kaltininkais ne atskiri asmenys, bet pati kapitalistinė tvarka. Kol bus privati nuosavybė ant gaminimo ir paskirstymo priemonių, tol bus vargas ir skurdas, tol bus klasių—turčiai ir biedniokai, klasių kova, karai, nedarbas ir kitos nelaimės. Vietiniais išsigelbėjimas darbininkijai iš šio užburto rato, tai nuvertimas buržuazijos, atėmimas visų gyvenimo reikmenų nuo atskirų asmenų ir pervedimas to visko į visuomenės rankas. Kad išsigelbėti iš alginės vergijos, tai būtina reikalinga prasalinti pačią kapitalistinę tvarką ir įkurti komunistinę tvarką.

Bet tokį perversmą negali atlikti atskiri asmenys. Tą turi padaryti pati darbininkų klasė.

Kapitalistai yra organizuoti ne vien tautiniai, bet ir tarptautiniai. Todėl, kad nugalėtus išnaudotojus, reikia patiems darbininkams būti organizuotiems ne vien savo šalyje, bet ir tarptautinėje plotmėje.

Kominternas ir Jo Sekcijos

Tarptautinis darbininkų kovos ir vadovavimo centras yra Komunistų Internacionalas. Jis veda kovą už nuvertimą buržuazijos ir įkūrimą, per proletariato diktatūrą, komunistinės tvarkos.

Kiekvienoje šalyje geriausi, sugabiau, drausiau, ir todėl revoliucingiausi darbininkai sudaro Kominternas. Amerikoje mes ir turim Amerikos Darbininkų (Komunistų) Partiją, tai šios šalies darbininkų ir fermerių revoliucinis vadas. Kiekvienas sąmoningas darbininkas ir darbininkė turi prisijungti ir remti savo klasę, politinę partiją, kuri kovoja už darbininkijos laisvę.

Kliūtis Prie Klasinio Susipratimo

Bet nelengva darbininkui bei darbininkei suprasti savo klasinius reikalus. Nelengva pasiluosuoti iš kapitalistinio mono ir apgavystės vortinklio. Nelengva atsikratyti nuo senų prietarų pažūrų. Nelengva pasiluosuoti nuo įtakos: kunigų, popų, ir kitų burž-

azijos agentų, kurie dievo ir velnio vardu tarnauja kapitalistams, visai bauginančiai darbininkus. O kapitalistų mono ir apgavimo aparatas bausis. Jie turi mokyklas pavertę į savo klasinius įrankius. Jūs paudate kiekvieną dieną išleidžia desėtkus milijonų kopijų laikraščių, kurie perpildyti nuodais prieš darbininkų reikalus. Jie pavertę į savo reikalų gynimo įtaisus ir teatrus, juodžius, radio, sportą ir tt.

Buržujų Agentai Darbininkų Tarpe

Kad dar bjauriausi darbininkus apgavo, išnaudotojai turi savo agentus, savo darbo leitenantus darbininkų tarpe, kurie darbininkų draugais dėdamiesi, o ardo darbininkų spēkas. Jais yra: Greenai, Lewisai, Shlosebergai, Hillmanai ir kiti niekšai. Jie profsąjungas, tuos klasinius kovos įrankius darbininkų prieš išnaudotojus, pavertę į pagelbinius įrankius išnaudotojų. Jie jau atvirai veikia kaip bjauriausi darbininkų priešai, jie organizuoja budeliškus užpuolimus ant darbininkų kovotojų, jie braukia komunistus iš profsąjungų; jau žuomi komunistai ant gatvių.

Darbininkų Neprieteliai Po Markso Skraiste

Dar bjauriausi darbininkų neprieteliai yra social-pardavikai, socialistai. Jie tiesiai judy darba dirba. Bet kad labiau apgavus darbininkus, tai tam dangstosi K. Markso mokslu, būk ir jie yra marksistai. Gi jų darbai yra darbai bjauriausių nachalų. Jų laikraščiai taip tik ir leidžiamai komunistų bjauriojimui ir drabstymui purvais. Jie eina prieš Socialistinių Sovietų Respublikų Sąjungą, prieš proletariato diktatūrą, prieš darbininkų ir valstiečių valdžią, prieš darbininkų demokratiją, prieš darbininkijos laisvę ir visuomeninę nuosavybę; jie už kontr-revoliuciją, jie už kruvynuotus budelius fašistus, jie atmeta mūsų siūlymą bendro fronto prieš Lietuvos budelius fašistus; jie ardo anti-fašistinį judėjimą.

Ginkluotos Spėkos Prieš Darbininkus

Baisus yra išnaudotojų aparatas tam, kad palaikius darbininkus protinėje vergijoje, bet kuomet tas negelbsti, tada paleidžiama darbas: šnipai, provokatoriai, policija, milicija ir kariuomenė. Tada ant gatvių veikia kardai, šautuvai durtuvai, gazų bombos ir kanuolės. Tada veikia teismai, areštai, kalėjimas ir elektros krėsiai. Tada visos kalbos apie "laisvę" ir "demokratiją" eina velniop.

Imperialistai Ruošia Naują Skerdybę

Išnaudotojai del pelnų, rinkų ir pavergimo kitų kraštų darbininkų yra priversti kautis tarpe savęs. Dar neužlyginta grioviai nuo pereito imperialistinio

karo, dar neužmirštos aukos, o čia viešpataujanti klasė jau ruošia naują katastrofą. Vėl baisiausi žudymo įrankiai įtaisyta. Vėl rengia desėtkus milijonų atplėšti nuo moterų, vaikučių, tėvų, išvežti į laukus žudytis.

Kaltu yra išnaudotojai. Visos jų "nusiginlavimo" konferencijos tik apgaudinėjimas darbininkų. Jie visi atmetę SSSR atstovų pasiūlymą nusiginlavoti. Darbininkai, budėkime. Kominternas ir jo sekcijos veda kovą prieš karą. Stokime po Kominternas vėliava.

Imperialistai Rengia Puolimą Ant SSSR.

Jau vienuoliktą metą, kaip gyuoja proletariato diktatūra SSSR. Jau vienuoliktą metą, kaip šviečia skaitis saulutė ant šeštos dalies pasaulio.

Išnaudotojai tą pakęsti negali. Jie darė ir daro daugybę provokacijų, kad tik sukeltus visas kapitalistines valstybes prieš SSSR, kad tik pasmaugus tą revoliucijos aktiną, kad tik sunaikinus darbininkų respubliką.

Budėkime, draugai! Būkime ant sargybos! SSSR darbininkų laimėjimai yra ir mūsų laimėjimai. Jų pralaimėjimai yra ir mūsų pralaimėjimai!

(Tąsa ant 11 pus.)

KODEL REIKIA ORGANIZUOTIS

Bedarbė siaučia po visą plačią Ameriką. Pagerinimas mašinų išmeta tūkstančius darbininkų ant gatvės. Milionai rankpelių alkanauja ir visi laukia geresnio rytojaus, bet tas laukimas veltui. Kolei kapitalizmas viešpataus, tolei skurdas ir badas neišnyks. Tik organizuoti darbo žmonės galės pagerint savo būklę.

Jeigu kur negalima suorganizuoti unijos, ten turi būti organizuojama Amerikos Lietuvių Darb. Literatūros Draugija, arba Tarptautinis Darbininkų Apsigynimas. Prie šių organizacijų prisijungdami, mes išmoksim suprasti, kodėl reikia organizuotis ir kaip prašalint skurdą ir badą. Šios dvi organizacijos tai yra mokslo šaltiniai, iš kurio mes, darbininkai, turim mokintis.

Taigi, nors su pirma diena gegužės, kaip pasaulio darbininkų šventės, visi stokime į organizaciją, remkime darb. spaudą, nes jina gina darbininkų reikalus. O darbininkų spauda tai yra ALDLA, išleistos knygos, "Laisvė", "Vilnis", "Darbininkų Balsas". Šią spaudą turim skaityti ir platinti, nes ji nurodo, kaip darbininkai turi pagerint savo būvį.

F. Yakštis.

Berlyno dienraštis "Tageblatt" praneša, kad stambūs Lenkijos pramoninkai, bankininkai ir politikai kalbasi, ar tik nebūtų jau laikas prijungt Lietuvai prie Lenkijos. Lietuvos Smetonos ir Voldemarai, matyt, jau apčiuopiamai paruošė kelią tokiame Lenkijos fašistų sumanymui.

BEDARBIAI

Prie griūvančių mūrų, be durų-langų Dvi ilgos eilės bedarbių stovėjo. Pažvelgus į juos, net darės baugu— Jie dreba nuo šalčio bei vėjo. Jų rūbai skylėti ir veidai išblyškę, Policistai palkoms į šonus jiems badų; Iš daugelio akių asaros išstriskė— Jie kenčia ir tyli, kaip netekę žado.

Jie žiūri į priekį, net kaklus ištiesę Ir akis išplėtę, lyg pritraktę ką nori, Jauni jau pasenę, suvargę, sulisę, O lūpos tik virba—kančios veiduos gori. Gi vėjas nuo gatvės, siūklės susislavęs, Tarsi nuo šiūpėlės, jiems į akis vėto, Popiergalius suka, glėbim pasigavęs; Lyg pasityčiodams į badarbius mėto.

Priekyje šios mimos, prie seno teatro, Prie verdulio didžio moters darbuojas: Pilsto šiltą kavą ir ant stalo stato, Tai "labdarybė" šalaviešis vaduojas.

Jos duoda paeiliui po kavos puodelį Kiekvienam bedarbiui ant vietos išgerti Ir, primetę duonos po mažą šmotelį, Sako:—Mūs bedarbiai lig soties priešėti.

Išgėręs baduolis tą kavos puodelį, Duonos trupinėlius, rankioja nuo stalo, Bet tvarkdarys sotus, tuoj varo į šalį Ir buože pasonėnį jduria ant galo.

Jie kiūtina gatvę, vėl galvas nuleidę, Vėjas lopus rūbų ant pečių kilnoja; Salti, alkį kenčia, net dantis sukandę, Bet kovot už būvį drąsos jiems stokuoja.

Gal klausite: Kokios šalies jie piliečiai, Jei duonos, drabužių bei darbo stokuoja? Mažu gantos rykštės nuplakti valstiečiai, Palikę be duonos bei namų,—vaitoja?

Tai auksu ir maistu užverstos šalies, Piliiečių-bedarbių minios nerimauna Ir, bado prisipirtos, eina iš eilės, Kol kavos puodelį į rankas pagaua.

Tai padėtis didios bedarbių minios— Ant šalčio, prie sienos dantimis kalena, Kol gauna puodelį kavos ant dienos, O didžturčiai šitai apie juos lena: "Amerikoj šiandien gerbūvis gyvuoja.

Nors tiesa, kad randas keli tinginiai, Kuriems būk tai darbo bei maisto stokuoja, Bet tai bolševikai, raudoni velniai!" Ar ilgai bedarbiai vien kančioms vaduosis

Ir tylės, lyg būtų tapę nebyliais?.. Ar ilgai tyčiotis taip iš savęs duosis Ir negerins būvio sau kovos kelias?!

Senas Vincas.

UŽSIDEKIME KOMUNISTINE DVASIA

Darbininkų šventė—Pirmoji Gegužės susipratusiems darbininkams reikia la b a i daug. Tai yra klasių kovos istorijos naujas lapas. Dar daugiau, Pirmoji Gegužės yra ta diena, kurioje darbo žmonių pertikrina visus savo nuveiktus darbus kovoje prieš savo išnaudotojus. Kiekvienais metais vis daugiau ir daugiau darbo žmonių prisideda prie viso pasaulio susipratusių darbininkų, kurie jau daug gegužinių švenčių praleido, dalyvaujanti jų apvaikšėjimose.

Daug ir gyvasių paaukotojų už darbininkų klasės reikalus. Darbininkai, kurie pereitais metais nebuvo prisidėję prie apvaikšėjimo Pirmosios Gegužės, manydami, kad tai ne jų reikalas, kad kapitalistai pasigailės alkanų ir psumuogų darbininkų ir jų vaikučių, ir be jokio reikalavimų bei kovos suteiks geresnį gyvenimą, šiandien turėtų stoti į mūsų eiles. Rodos, ir tamsiausios darbininkas galėjo pamatyti ir suprasti, kad kapitalistų tikslas yra ne duoti ką nors darbininkams, bet plėsti nuo jų viską, kiek tik galima. O jeigu darbininkai stimpa badu, jiems tas neapeina. Kapitalistai giriasi turj auksinius laikus, Ir ištikrųjų, dar niekad tokių laikų kapitalistai neturėjo, kaip dabar. Milionieriai auga, kaip grybai po lietu. Fordas, nuvažiavęs Anglijon, giriasi, kad Amerikoj dabar esą geriausi laikai. Visi dirba, visi gerai gyvena. O nedirbą tik valkatos, "bomal" ir tinginiai. Ir tam melagiu, tam tūkstančių darbininkų kraugeriu, tokie

pat Anglijos darbininkų išnaudotojai tiki, kad tas ponas tikrą teisybę sako.

Bet mes, Amerikos darbininkai, pažūrėkime, ar Fordas teisybę sako. Yra apskaitliuojama, kad šiandien Amerikoj randasi apie 4 milijonai bedarbių, kuri dirba po 2, 3 ir 4 dienas į savaitę. O tik maža dalis tėra tokii, kurie dirba pilną laiką. Perbėkime mintimis angliakasių dabartinę padėtį, kur jau virš metų laiko, kaip jie veda griežtą kovą su savo vamyprais už duonos kąsnį. Tuo pačiu laiku, kuomet kapitalistai nesitveria džiangsmu gerails laikais, milijonai darbo žmonių kenčia badą, šaltį ir gyvena didžiausiame skurde. Besočiams kapitalistams neužtenka to, ką jie jau turi prisipilęs. Jie, kaip legališki užpuolikai, atima iš alkanų darbininkų jau paskutinį duonos kąsnį, numušdami ir taip jau mažas algas. Pavyzdin, New Bedford, Mass., kur 30,000 audėjų, gindami paskutinį duonos kąsnį, paskelbė savo magnetams griežtą kovą, išeidami į streiką. Reikiška, darbininkai jau pradeda suprasti, kad pas kapitalistus nėra malonės, kad darbu žmogus teturi tik vieną išėjimą: arba prikrovis pasaulį pilną turto badų mirti, arba stoti į eiles susipratusių darbininkų ir sykiu kovoti už palankiųjų savo gyvenbės. Kovą už duoną ir druską, už geresnį kasdieninį gyvenimą, tai darbininkų reikalas.

Taigi, šių metų Pirmoji Gegužės tebūna mums ženklaus naujų kovų, tepaskatinama mus prie smarkesnio veikimo darbininkškos organizacijose. Draugai darbininkai, mums reikia daugiau solidarumo, dau-

PASAULINĖ DARBININKŲ ŠVENTĖ

Antroje dalyje devyniolikto šimtmečio, po sukriusini- niu Paryžiaus Komunos ir po pakrikimui Pirmojo Internacionalo, revoliucinis judėjimas buvo atslūgęs. Bet apie 1890 m. proletary masės, verčiamos gyvenimo sąlygų ir marksistinio mokymo akstinamos, pradėjo išnauju kuopti savo spēkas į darbininkų politines partijas. 1889 m. Paryžiuje, kuriamoje Socialistų Internacionalo konvencijoj, Pirmoji Gegužės buvo pasirinkta pasauline darbininkų švente.

Dirbančių žmonių pasaulis yra prislęgtas parazitinių išnaudotojų. Vargdienių masės, paakstintos pavasario gabenamo atgimimo, sukurta kuopė savo spēkas į revoliucinį avangardą. Tai laikas nubudimo, kada dildoma pasidalinimą į tautas ir rases, o rikiuojama dirbantių masės į vieną galingą rankpelių armiją po raudona vėliava. Tai yra gigantiska revoliucinių spēkų manifestacija prieš pavergėjus.

Pirmoji Gegužės Užginč Kavų Liepsnose

1884 m. Šiaurinės Amerikos ir Kanados Darbininkų Susivienijimas, kuris vėliau pasivadino Amerikos Darbo Federacija, savo metinėje konvencijoje nusitarė pradėti vajų už aštuonių valandų darbo dieną. Nutarta po visą šalį pradėti streikus su pirma diena gegužės 1886 m. Masės nutarimą pasitiko su džiangsmu ir ruošėsi prie valandos pašaukimo. Buvo kreiptasi ir prie Darbo Ricierių Ordeno, kad prisidėtų prie kalbamos kovos. Ordenas pakvietimą tmetė ir atsisakė dalyvauti streikuose už sutrumpinimą darbo valandų. Tačiau Ordeno eiliniai nariai ir neorganizuoti darbininkai rengėsi prie visuotino streiko ir atėjus paskirtai dienai, streikas išsišakojo po visą šalį.

Chicago tapo centru kovos už aštuonių valandų darbo dieną. Ūkiu padargų, darbininkai pradėjo streiką už 8 val. darbo dieną. Kapitalistai nusigando darbininkų karingumo, pasikvietė policiją ir mušeikos puolė žudyti streikičius. Chicagos General' Darbo Unija 4 d. gegužės sušaukė Haymarket Aikštėje protesto mitingą, kad užprotestuot prieš žudymą McCormiko streikuojančių darbininkų. Kapitalistai protesto mitinge išprovokavo ir surengė skerdynę, už ką apkaltino karinguosius darbininkų vadus. Teisme pasirodė aiškus suokalbis prieš areštuotus streiko vadus, Parsona, Spies, Fischer, Engel ir ki-

čiaus broliškos meilės, daugiau bendro veikimo prieš mūsų bendrą priešą—kapitalą. Mums reikia daugiau suprasti savo klasės reikalus. Tiesiog reikia užsidegti komunistine dvasia. Todel stokit, draugai, į Amerikos Darbininkų (Komunistų) Partiją. Ten mes susibendrinsim mūsų geriausias spēkas, sutriuškintimui netikusios kapitalistinės tvarkos.

J. M. Karsonas.

Jūs visus pasmerktė ir pakorė. Darbininkai grūmo Paryžiaus Komunos ir po visą šalį, bet tuo laiku didžiausia unija, Darbo Ricierių Ordenas, po vadovyste Powderly, savo tylėjimu užgyrė kapitalistų žudymą nekaltų karingiausių vadykovo už aštuonias darbo valandas.

1888 m. ADF. St. Louiso konvencijoj buvo pakartotai tarimas, kad su pirma diena gegužės 1890 m. paskelbtai antrąjį generalį streiką, reikalaujant sutrumpinti darbo dieną iki aštuonių valandų. Federacijos prezidentas Gompersas nusigando įdejos generalio streiko ir sekamais metais Federacijos konvencijoj jam pasisekė atšaukti streiko tarimą. Vietoj generalio streiko, nutarta parinkti tvirtiausiąją uniją, kuri turėtų eiti į streiką už aštuonias valandas. Pildomoji Taryba nuskyrė daildyčių uniją. Streikas tęsėsi gan ilgai ir buvo laimėta 137 miestuose aštuonių valandų darbo diena.

(Tąsa ant 10 pu)

Tai taip tą streikų etapu už aštuonias valandas susibotažavo renegatas Powderly. Taip Gompersas, tas diržingas kapitalistų vijukas, darbininkų unijose pynė į žabangus ir smaugė generalį streiką.

Pasaulinė Šventė Masės Sitiko su Streikais ir Sukilimais

1890 m. streikų banga su-purtė kuone visus didesnius Europos ir Amerikos sausžemių miestus. Demonstracijos ringiavo iš darbininkų apgyventų kvartalų į miestų centrų aikštes. Raudonu vėliavų varsos virpuliavo virš galvų demonstruojančių minių.

Kapitalistai puolė žudyti darbininkus, išblaškyti sukilusias minias. Šiandien vargu kur nors rastųsi didelis industrijos centras, kur šimtai tūkstančių proletary gyvena, kad nebūtų jų krauju suvilgytos gatvės.

Pirmosios Gegužės Šventė užginč kovų sukuriuose pavergtųjų masių su išnaudotojais. Gompersas nekenė pasaulinės darbininkų šventės, nors jina buvo gimusi iš A. D. Federacijos iniciatyvos, o paimta viso pasaulio darbininkų. Jungtinių Valstijų kapitalistinė valdžia, idant atitrauktų darbininkų domesį nuo minėjimo Pirmos Gegužės, paskyrė "Labor Day" ant pirmo pamedelio rugsėjo mėnesio. Šioje dienoje kapitalistai garsina savo gaminius, jiems padeda geltonieji blurokrai.

Socialistai, kada pasirinko pasaulinę darbininkų solidarumo šventę, dar nebuvo negatai revoliucinio judėjimo. Bersteininis reformizmas tuo laiku tetupėjo lukšte Vokietijos Socialdemokratų Partijos. Dabar socialistiniai vadai į gegužinį šventę atsineša, kaip buržuazijos pavidintą gali kūdikį. Jie rauduolius tradicijas karingo paminėjimo tik baidyklę, o kur ji stoja prie valdžios

(Tąsa ant 10 pu)

SOV. RESPUBLIKOS DEMOKRATIJA

Sovietų Sąjungos Centrinio Pildomojo Komiteto sekretoriaus Eņukidzės priduotose skaitlinėse rodo, kad 1,539,458 asmenys užimanti vietą Sovietų veikime yra rinkti delegatai.

Tokiu būdu, milijonas ir pusė veikliausių politiniai apsišvietusių, rinktinų piliečių stovi šalies valdžioje, kuria vada tiesiai per Sovietus. Tas sudaro vieną nuosimtį visų šalies gyventojų (kurų yra 145,900,000) ir 2 su pusė nuos. viso skaičiaus žmonių, galinčių balsuoti (kurų yra 68,000,000). Nuo 10 iki 12 nuos. visų 1,539,458 delegatų yra moterys.

Prie šitos nepaprastai didelės skaitlinės delegatų turi būti dādėta įdomus skaičius darbininkų ir valstiečių, kurie dalyvauja veikime įvairiuose komitetuose, komisijose, rateliuose ir kitose kuopose, sutvertose Sovietų su tikslu tyrinėti, studijuoti ir užžiūrėti skirtingas šakas Sovietų veikimo. Visi šie elementai, artimai suristi su Sovietais ir kartu su viršminėtu skaičium delegatų i Sovietus, sudaro didžiulį skaitlinę, ne mažiau 3,000,000 asmenų, kurie dalyvauja šalies administracijoj per Sovietus.

Laikai artimai yra susirišę su Sovietais darbininkų ir valstiečių moterų delegacijų susirinkimai. Miestuose yra ne mažiau 100,000 darbininkų moterų delegacijų, tuo tarpu sodžiųjų iki 400,000 kaimiečių moterų delegacijų, iš kurių sudaro 500,000 organizuotų moterų, surištų su Sovietų veikimu. Tai pirmoji linija sovietinės demokratijos.

ANTROJI LINIJA SOVIETŲ DEMOKRATIJS yra atstovaujama profesionalių sąjungų (darbo unijų) su 10,000,000 narių su viršum; ir moterų sudaro 25 nuos. visos šios skaitlinės. Profesionalių sąjungų vieni centraliniai organai apima 2,000 rinktu viršminė. Jeigu visas darbo unijų komisijas priskaityti, tai bus skaitlinė, siekianti tūkstančių ir dešimtis tūkstančių. Didžiausias svarbos duodama vietų skyrimas, sutvertiems sąryšij su darbo unijų (profesinių sąjungų) veikimu, kurie dalyvauja kontroliavime industrijos, kultūros, apšvietos ir tt. Tokių randasi 226,000 narių, komitetuose 56,000 dirbtuvių ir lokalų. Įvairiuose lokaluose ir dirbtuvių sub-komitetuose priskaitoma apie 450,000 narių, pasiremiant 1926 m. skaitlinėms. Nuosimtis moterų renkamuose darbo unijų komitetuose yra 19 nuosimčių didesnis, negu Sovietuose.

Skaičiai dirbtuvių ir kontorų (ofisų) delegatų išpuola vienas ant 10 darbininkų, ir priskaitoma apie 1,000,000 delegatų šioj srity. Tai bus virš 1,500,000 asmenų, tampriai surištų darbo unijų veikimu.

Apie 15 nuos. dirbtuvių ir kontorų (ofisų) tarnautojų dalyvauja konferencijose, diskusijose klausime gamybos. Tas sudaro pusę milijono žmonių, kurie, nors ir nežymiai, bet su lygumi skaičium žmonių taipgi dalyvauja darbo unijų judėjime. Nekuriuose pramonės objektuose skaičius siekia 30 iki 40 nuos. visos darbininkų spėkos. Tokiu ne mažiau kaip 2,000,000, 2,500,000 darbo unijų darbininkų ir konarnautojų veikia ir

Kaip Leninas Dirbdavo

Darbininkų (Komunistų) Partijos mėnesiniam žurnale "The Communist" už balandžio mėnesį, N. Krupskaja, Lenino žmona, aprašo, kaip Leninas dirbdavo. Idomus jos pasakojimas; kiekvienam galima daug ko pasimokinti iš to, kaip Leninas dirbdavo, kaip studijuodavo, rašydavo ir tt. Krupskaja rašo:

Kokį tik darbą Vladimir Iljičas (Leninas) imdavo, jis visada jį atlikdavo atsakančiausiai.

Jis daug atlikdavo pradedamojo paprasto darbo. Juo daugiau svarbos priduodavo vienam ar kitam darbui, tuo daugiau atydos kreipdavo į smulkmenas.

Kadangi jis matė, kaip sunku buvo Rusijoj gale '90 metų reguliariai spausdinti nelegališką laikraštį, ir kadangi iš kitos pusės jis dėjo daug organizacinės ir propagandinės

žmonės manė, kad brošiūros buvo gausios žodžiais, bet darbininkai ir darbininkės manė, kad jos yra pertikrinančios. Lenino pamatinis veikalas, "Išsivystymas Kapitalizmo Rusijoje," kurį jis parašė kalėjime, turi daug medžiagos, paremtos faktais. Leninas, kurio gyvenime studijavimas Markso "Kapitalo" loše labai didelę rolę, žinojo, jog Marksas parėmė savo išvadas gausia medžiaga, susidedančia iš faktų.

Neatsidėdavo ant Atminties, Nors Turėjo Labai Gerą

Leninas neatsidėdavo ant savo atminties, nors jo atmintis buvo kuogeriausia. Niekad neišguldinėdavo faktų iš atminties, "artimai"; išguldinėdavo juos kuotikriaušia. Peržiūrėdavo medžiagos krūvas (rašydavo ir skaitydavo labai greitai), bet visada užsirašy-

N. Leninas

davo, bile ką tik norėdavo ant atminties žinoti. Paliko daug medžiagos savo užrašų knygelėse. Kartą, kuomet peržiūrėjo mano brošiūrą "Savitarpinio Mokymosi Organizacija," sakė, jog aš klaidingai aiškinau, kad reikia užsirašyti tik pačius svarbiausius dalykus—jo patyrimas buvo skirtingas. Jis tankiai peržiūrėdavo savo užrašus, kaip parodo darasymai kraštuose, pabraukimai ir tt.

Kaip Leninas Ištolino Savo Atmintį

Jeigu knyga būdavo jo paties, jis apsiribodavo pabraukimu ir išrašymu kraštuose, pažymint ant viršelio tik puslapį ir pabraukiant svarbiausias dalis. Jis taipgi perskaitydavo savo straipsnius, padarydamas jiems priesaus. Pasiryždavo bile paragrafą arba sakinį, kuris suteikdavo jam naują mintį, o puslapį pasiryždavo ant viršelio. Tai taip Iljičas ir išdirbo, ištolino savo atmintį. Visada teisingai atmindavo, ką sakė, prie koiki aplinkybių ir su kuo diskutuojant. Mes randame tik kelis pakartojimus jo veikaluose, prakalbose ir straipsniuose. Tiesa, kad eilėje jo veikimo metu mes užeiname tas pačias pamatines mintis Iljičo straipsniuose ir prakalbose. Tai tadel del ko jo visi pasakymai turi ženklą ko tokio pastovaus ir pilno. Tačiau mes neužtikame paprasto pakartojimo tui, ką jis sakė pirmiau. Tai pati pamatinė mintis pritaikyta naujoms sąlygoms, kitai konkretiškai situacijai, ir nušviečia klausimą iš kitos pusės. Aš prisimenu vieną pasikalbėjimą su Iljiču. Jis jau sirgo. Kalbėjome apie nekuriuos jo veikalų toms, kurie tik ką buvo atspausdinti; aš sakiau, kad jie nušviečia patyrimą Rusijos revoliucijos ir kad labai svarbu, idant su tuo

Viską Atydžiai Dirbdavo

Taip būdavo su kiekvienu dalyku. Jis praleisdavo daug laiko zemstos (valstiečių žemės tarnyba) statistikoms ir jų išdirbimui. Yra daug atsargiai parasytų lentelių jo užrašų knygelėse. Kas liečia skaitlines, kurias jis ypatingai laikydavo labai svarbiu dalyku, jis net pertikrindavo jau atspausdintų lentelių sumas. Atsargus patikrinimas kiekvieno fakto ir kiekvienos skaitlinės, tai buvo Iljičo ypatingas ir visada paremdavo savo išvadas faktais.

Tasai stengimasis paremti kiekvieną savo išvadą faktais ypatingai matosi jo pirmose propagandinėse brošiūrose: "Apie Baumės," "Apie Streikų," "Nauji Dirbtuvių Įstatymai." Jis nieko prievarta nekrauna ant darbininkų, jis viską prirodo faktais. Nekurie

patyrimu supažindinus užsienio draugas, kad tie tomai turėtų būti naudojami parodymui, kaip pamatinė mintis neišvengiamai gvildinama skirtingais būdais, visada sutinkant su permainomis apčiuopiamoj istorinėj situacijoj. Iljičas instruktavo mane surasti draugą, kuris galėtų atlikti tą darbą. Tas, tačiau, dar neatlikta.

Atydziai Studijavo Patyrimus Revoliucinių Kovų

Leninas atydziai studijavo patyrimus pasaulio revoliucinių kovų. Tie patyrimai puikiai išdėstyti Markso ir Engelso veikaluose. Leninas atkartotinai juos skaitė, kiekviename laipsnyj mūsų revoliucijos. Kiekvienas žino, kokią didelę intaką Marksas ir Engelsas turėjo ant Lenino. Bet tai būtų labai naudinga surasti, kokių būdu studijavimas jų veikalų pagelbėjo Leninui apvertinti jų teisingoj vertėj besivystymo bėgamos įvykius ir prospektus kiekviename laipsnyj mūsų revoliucijos. Tokis tyrinėjimo darbas dar neatliktas, o tačiau tas labai aiškiai parodytu, kokią rolę loše pasaulio revoliucinio judėjimo patyrimas Lenino pranašikuose išpėjimuose. Tokis darbas medžiagos suteiktų visiems, kurie tik žingeidauja plačiai sužinoti, kaip Leninas dirbo, kaip jis skaitė Markšą ir Engelsą ir ką jis nuo jų pasiskolino savo vadovybei ir apvertinimui mūsų kovos. Tati parodytu, kokią didelę intaką padarė mūsų revoliuciniame judėjime darbininkų klasės kovos patyrimas daugiau ekonominiai išsivysčiusiose šalyse. Tokis veikalas pagelbėtų žmonėms suprasti, kad Rusijos revoliucija, mūsų visa kova ir budavojimas yra dalis kovos pasaulio proletariato. Tokis veikalas parodytu, ką ir kaip Leninas pasiskolino iš tarptautinės proletariato kovos patyrimo ir kaip jis pritaikė tą patyrimą. Tik tai iš Lenino mes galime tą sužinoti.

Iljičas pats ne kartą rašė, kaip reikia naudoti tarptautinio proletariato revoliucinės kovos patyrimus. Aš pamenu vieną jo išsireiškimą. Ištik Rusijos revoliucijai 1905 metais, Kautskis parašė brošiūrą, užvardintą "Rusijos Revoliucijos Varančios Spėkos ir Prospekčiai." Iljičas buvo labai patenkintas ta brošiūra ir pasistengė, kad ji būtų išversta rusų kalbon. Jis pertaisė kiekvieną vertimo sakinį, parašė jausmingą įžangą, instruktavo mane brošiūrą tuojuos atspausdinti; jis pats peržiūrėjo korektūras... Iljičas mokojo įkvėpti savo entuziazmu tuos, kurie su juo būdavo. Po to, kaip jis man pasakė visas mintis, kokiais Kautskio brošiūra pas jį sukėlė ir po to, kaip jis parašė savo įžangą prie jos, aš jaučiau, kad tuo tarpu aš turiu viską padėti į šalį ir sėdėti spausdėje iki brošiūra pas atspausdinta. Keista pasakėti, kad net dabar, suvirš dvidešimties metų po to įvykiu, dar pasilaiko mano atmintyje brošiūros pilkas viršelis, raudė ir spaudos klaidos, kurios pasidarė prie tuomet esamų sunkių mūsų technikos metodų, su Iljičo jausmingomis prakalbomis ir užbaigimo žodžiais jo įžangos prie tos brošiūros:

"Prie užbaigos (rašė Leninas brošiūros įžangoj) reikia tarti kelis žodžius apie 'autoritetus.' Marksistai negali dailintis paprasta intelektuališko radikalo pažiūra su jo abstraktiška nuomone—'nereikia autoritetų.' Ne, darbininkų klasė, kuri visam pasaulij vėsta del ko jo visi pasakymai turi ženklą ko tokio pastovaus ir pilno. Tačiau mes neužtikame paprasto pakartojimo tui, ką jis sakė pirmiau. Tai pati pamatinė mintis pritaikyta naujoms sąlygoms, kitai konkretiškai situacijai, ir nušviečia klausimą iš kitos pusės. Aš prisimenu vieną pasikalbėjimą su Iljiču. Jis jau sirgo. Kalbėjome apie nekuriuos jo veikalų toms, kurie tik ką buvo atspausdinti; aš sakiau, kad jie nušviečia patyrimą Rusijos revoliucijos ir kad labai svarbu, idant su tuo

patyrimu supažindinus užsienio draugas, kad tie tomai turėtų būti naudojami parodymui, kaip pamatinė mintis neišvengiamai gvildinama skirtingais būdais, visada sutinkant su permainomis apčiuopiamoj istorinėj situacijoj. Iljičas instruktavo mane surasti draugą, kuris galėtų atlikti tą darbą. Tas, tačiau, dar neatlikta.

Savo įžangoj Iljičas jausmingai pakelia savo balsą prieš naudojimą senų metodų naujoms situacijoms. Mes žinome, kad savo aprokavime

patyrimu supažindinus užsienio draugas, kad tie tomai turėtų būti naudojami parodymui, kaip pamatinė mintis neišvengiamai gvildinama skirtingais būdais, visada sutinkant su permainomis apčiuopiamoj istorinėj situacijoj. Iljičas instruktavo mane surasti draugą, kuris galėtų atlikti tą darbą. Tas, tačiau, dar neatlikta.

BURŽUAZINIAI ANTIFAŠISTAI LIETUVIŲ TARPE

Mūsų lietuviškoj visuomenėj yra labai daug elementų, kurie sakosi kovojoj prieš fašistus. Kame jų ta kova? Imant lietuvišką spaudą, tai tik trys laikraščiai atvirai remia Lietuvos budelius, būtent, "Vienybė", "Dirva" ir "Amerikos Lietuvis". Visi kiti rašo prieš fašistus. Tačiau tie raštai nėra nuosirdūs. Juose nesimato priešfašistinio ūpo, priešbudeliškos heapykantos, kas randasi pas tikrus kovotojus. Mūsų liberališkoji srovė, įskaitant ir grigaitinius socialistus, barsto tušciais žodžiais fašistus, mėto kiaušinių lukštus į smetoninius budelius, tai visa jų kova. Jie nei žingsnio nežengia prieš reikšmingo aktyvaus darbo, kas būtų bent trūkdymų fašistiniam viešpatavimui Lietuvoje.

Visai ką kita mes matome raštuose Vaitaičio, Pronckaus, Grigaičio, Michelsono ir jiems panašijų kovoje prieš komunistus. Čia liepsnoja buržuazinė neapykanta, čia kertama išpeties, čia tikra kova. Paalgyinkite jų priešfašistinius raštus su prieškomunistiniais raštais. Skirtumas milžiniškas. Pagaliaus jie ir negali vesti nuosirdžios kovos prieš fašistus, kuomet jie iki gyvam kaului persisunkę prieškomunistinai neapykanta. Jie turėtų užtarti tuos, ko jie labiausia neapkenčia, tai komunistus. Juk visiems bus aišku, kad p. Grigaitis greičiau sutiks išlakti kvortą "Castor Oil", negu numest prielankų žodį komunistams.

Visai kas kita matosi pas kaimynus italus. Jie turi sudarę stiprų bendrą frontą prieš fašistus. Nors, tiesa, socialistų partija įsakė savo nariams išeiti iš priešfašistinio susivienijimo, tadel, kad visi kiti nesutiko pagal jų komandą šokti, bet tik jie patys save izoliavo. Tačiau retkarčiškai matome ir socialistų kalbėtojus bendruose italų masiniuose priešfašistiniuose mitinguose. Kuomet Mussolinio budeliai nužudė socialistą Matteotti, visi komunistai lenkė galvas pagerbimui kritusio socialistų kovoj su fašistais ir siuntė prakeiksmą Mussolinio budeliams.

Dabar antras buvo pana-

1917 metų revoliucijos Kautskis pasirodė negalintis suprasti naujos situacijos ir naujų problemų ir del to patapo negatatu.

Charakteringa leninizmo ypalybė yra—sugebėjimas studijuoti ir suprasti naujas situacijas ir problemas, vaduojantis pasaulio proletariato revoliucine kova, ir pritaikyti marksistinę metodą išdėstymui naujų konkretiųjų situacijų. Ant nelaimės, neužtektinai nušviesta ta klausimo pusė pamatuojant apčiuopiamais faktais.

Yra kita leninistinė metodų pusė apvertinimui revoliucinių įvykių, kuri buvo palikta dar didesnėj tamsoj—as tūriu mintyje sugabumą persitstyti savo galvoje konkretišką realybę ir išreikšti kovojančių masių kolektyves pažiūras, kurios, pasak Lenino, lošia sprendžiamąją rolę mūsų tuojartinės politikos visuose praktikuose ir konkretiuose klausimuose. Šiuo klausimu, tačiau, reikėtų parašyti kitą straipsnį.

J. Siurbas.

šus įvykis: vasario 7 d., Perouse kalėjime, netoli Romos, Mussolinio įsakymu tapo nužudytas jaunas komunistas Gastone Sozzi. Pagerbimui kritusio komunisto kovoje su fašistais, balandžio 15 dieną, New Yorke, tapo sušauktas milžiniškas masinis mitingas, kuriame kalbėtojai buvo nuo visų srovių. Čia kalbėjo komunistai W. W. Weinsteinė ir Robert Minor, visa eilė liberalų kalbėtojų, įskaitant ir Italijos buvusio premjero sūnų, Dr. Vincenco Nitti; buvo socialistai Charles Irvin, Vicerko ir kiti. Jie visi bendrai lenkė galvas prie kapo komunisto ir siuntė prakeiksmą fašistams.

Pas lietuvius ne tik kad tokių dalykų nėra, bet štai dar kokių surpyrų mes turime užkordavę: 1926 m., kuomet Smetonos įsakymu tapo sušaudyti keturi komunistai, tai p. Grigaitis, kalbėdamas Brooklynė, ne tik nelenkė galvos prie užvusių kapo, bet siuntė prakeiksmą daug piktesni komunistams, negu smetoniniams budeliams ir ant galo pareiškė: "Lietuvoj, kolei komunistai nebus išminkyti, tolei ramumo nebus". Tai matote, kaip mūsūškiai socialistai kovoja prieš fašistus. Tuščiais žodžiais neva bard fašistus, o gluomė širdies džiaugiasi, kad Smetonos budeliai žudo aktyvingiausių fašistų priešus, komunistus. Tas pats yra ir su pronckimais-vaitiniais liberalais.

Kaip Lietuvoje, taip čia, Amerikoje, buvo ir yra aršiausi fašistų priešai ir aktyviausiaisiai kovotojai, tai komunistai. Mūsūškiai liberalai ir socialistai ir kartu vienybininkai fašistai, bendru frontu, pikta kovą vada prieš mus, kurie sudarom reikšmingą priešfašistinį judėjimą šioj šaly. Tiesa, mūsų Lietuvių Organizacijų Priešfašistiniam Susivienijime yra apšiai liberalų ralinij, taip pat ir socialistų pažiūrų žmonių, bet tas visas elementas yra nuosirdžiai nusistatęs prieš fašistus ir jie ne tušciais žodžiais, o tikrais darbais kovoja su fašistais. Bet šioj kovoje nematom liberalų ir socialistų vadų. Tie visi žmonės, kurie spiečiasi po Lietuvių Organizacijų priešfašistinio Susivienijimo vėliava, yra tikri lietuviškai kovotojai, nes jie savo širdij trokšta Lietuvai ir jos žmonėms gero.

Mums ir mūsų visiems žmonėms nerūpi eiti i derybas su Pilsudskiu, kaip Voldemaras su Plečkaičiu daro, už kiek parduoti Lietuvą ir kiek gauti Lenkijos žandarų vietų ant Lietuvos darbo liaudies sprando. Mums terūpi pagelbos suteikimas Lietuvos žmonėms ir išvijimas kupčių, kurie nori parduoti Lietuvą.

Todel visi tie, kurie vienokiu ar kitokiu būdu remia fašistus, yra tikri lenkinė berniai ir prieš juos reikia kovoti, nes jie žudo ne tik atskirus žmones, bet kartu ir visą Lietuvą.

Dar kartą atsiliepiame i visus tuos, kurie trokšta Lietuvai gero, kurie nori tikrai padėti fašistų kankinamiems kovotojams; stokite po Lietuvių Organizacijų Priešfašistinio Susivienijimo vėliava.

A. Jankauskas.

CHINIJOS BUDELIAI DARBUOJASI

Per Metus Laiko Nužudyta 38,000 Darbininkų.

Savo laiku visas "civilizuotas" pasaulis bjaurėjosi Rusijos caro valdžios darbais, kuomet buvo persekiojamos darbininkiškos organizacijos, kuomet buvo areštuojami darbininkai ir visi kiti, kurie tik drįso prigulėti prie tokių organizacijų, kurios buvo nusistačiusios prieš valdžią, kurios reikalavo vienokiū ar kitokiū būdu pakeisti tuomlaikinę tvarką. Tuomet vadindavo Rusiją barbarų šalimi, valdžia skaitėsi viena barbariškausia.

Dabar Rusijoje jau virto kita tvarka, kita gadynė. Dabar ten darbo žmonės valdo šalį ir, rodosi, turėtų būti visi patenkinti, ypatin- gai tie, kurie pirmiau tą šalį vadindavo barbarų šalimi vien tik už tai, kad ten buvo pasmaugtas visas darbininkiškas judėjimas. Bet taip nėra. Dabar vėl visas "civilizuotas" pasaulis šaukia, kad Rusijoje barbarizmas, kad ten vėl šalį valdo barbarai ir t.t. Tik viso pasaulio darbo žmonės sveikina Rusiją—darbininkišką Rusiją.

Bet dabar jau visas tas "civilizuotasis" pasaulis, kuris bjaurėjosi carinės valdžios darbais, kitaip į tokius apsiereiškimo žiūri. Jau kiekvienoje šalyje bandoma įvesti tokią tvarką, kokia pirmiau viešpatavo Rusijoje. Jau dabar veik kiekvienoje šalyje sekama Rusijos carų pėdomis. O kaip kurios šalys net ir aplenkė buvusius Rusijos carus ir jų visą tvarką.

Nesenai Tolumų Rytų Profesinių Sąjungų Sekretoriatas išleido atsisaukimą, kuriame nurodoma, kad tik vienoje Chinijoje, bėgiu vieno metų, tapo nužudyta 37,985 darbininkai. Tai baisi skaitlinė. Ir juos nužudė tik todėl, kad jie drįso ginti savo klasės reikalus, kad jie bandė organizuoti profesines sąjungas, kad jie norėjo pagerinti darbininkų būvį. Bet tai ne viskas. Per tą patį laiką 32,316 darbininkų pasodinta į kalėjimus.

Kaip Chinijoje žudo Politinius Kalinius

Tame pačiame Profesinių Sąjungų Sekretoriato atsisaukime randame pasakytą:

"Apie 25,000 darbininkų nužudyta tuomet, kuomet valdžia uždarinėjo profesines sąjungas ir vaikė darbininkus iš susirinkimų, o pastarieji priešinosi. Apie 13,000 darbininkų buvo nužudyta vartojant barbariškiausius būdus, kaip tai: gyvų deginimas, kišimas į verdantį vandenį, gyvų užkasimas į žemes, išlupimas akių, lūpimas skūros ir gyvų pjaustymas į šmotus."

Cia bus įdomu plačiau susipažinti, kokie Chinijoje ir po šiai dienai gyvuoja įstatymai politinių ir kitų praskaitėlių baudimui.

Viena iš baisiausių mirties bausmių Chinijoje ir po šiai dienai vartojama taip vadinamiesiems šalies išdavikams. O juk visi darbininkai, kurie stoja už nuvertimą dabartinės valdžios, už perkeitimą dabartinės tvarkos, skaitomi šalies išdavikais. Šalies išdavikus turi "supjaustyti į tūkstantį šmotų." Budeliams įsakoma, kad jie kuo ilgiausiai kankintų gyvą auką. Pirmiausiai turi nupjauti nosį,

ausis, rankų ir kojų pirštus, išlupinėti akis, paskui dalimis pjaustyti rankas ir kojas ir tik jau visą apipjausčius, durti į širdį, kuris skaitosi mirtinu smūgiu.

Kada tokia auka pakliudavo į budelių rankas, tai giminės arba draugai bandydavo budelį papirkti. Tuomet budelis apsilenkdamas su įstatymais, jis, pasiguldęs auką mėsinėti, tuojuos smeigia į širdį, suteikia mirtiną smūgį, o paskui pradeda pildyti įstatymus

Nukankintas Chinas Darbininkas

—mėsinėja nelaimingąjį. Bet jeigu budelį niekas nepaperka, tai jis pasielgia pagal įstatymus—pirmiausiai pradeda mėsinėti ir kankinti savo auką.

Antra bausmė yra lengvesnė ir ją duoda už "mažesnius" prasikaltimus, tai galvos nukirtimas. Bet šita bausmė yra baisi tikintis. Chiniečių tikiybini kultas rodo, kad jeigu kam nors ant žemės galvą nukerta, tai tas ir po mirties jau niekam netikes, nes turi be galvos vaikštinėti. Todėl tikintieji ir čia deda visas pastangas, kad papirkus budelį. Ir jeigu budelį paperka, tai jis taip galvą nukerta, kad visai ją nuo liemens neatskyrus, nori įvesti pasilikę nors skūros priliekoma.

Trečia bausmė ir pati "lengviausia", tai pasmaugimas. Praskaitėlio kaklą įspaudžia į tam tikrus spaustus ir jį pasmaugia. Šita mirčia baudžia pinigų

dirbėjus, vaikus, kurie savo tėvus įžeidžia, mārčias, kurios savo anytas ar šešurus įžeidžia ir t.t. Darbininkai, kurie kovoja prieš netikusią tvarką, po tokia bausmės nieku būdu negal pakliūti, jiems skiriama pirmoji, o jau geriausiam atsitikime—antroji.

Tai taip Chinijoje praskaitėlius baudžia. Baisesnės ir barbariškesnės bausmės jau negali būti.

Kodėl "Civilizuotas" Pasaulis Tyli?

Kodėl "civilizuotas" pasaulis tyli prieš tokias baisenybes, kokios yra varto-

GEGUŽĖS DIENOJE

Tarptautinė darbininkų šventė, 1-ma Gegužės, yra visupirmausia diena peržvalgai darbininkų spēkų, apskaitliavimui laimėjimų ir nuostolių, datirtų praėjusiais metais. Ištisi praėjusieji metai darbininkams buvo vienu dideliu bandymų jų tarptautiško solidarumo.

Susipratę darbininkai Pirmoj Gegužės sustabdo mašinos ratą ir eina ant gatvės pasitikti tarptautinį proletariatą, daro viešą pareiškimą, kad jie rengiasi sutraukti tuos retėjus, kuriais jie yra surakinti. Toj dienoj yra apkalbama, kiek krito kovotojų, kiek paguldė savo galvas už mūsų, darbininkų, klasės reikalus.

Tarptautinė darbininkų šventė yra užgimusi darbininkų kovos lauke, ir ji prieinama mums darbininkams ir visai vargstančiai liaudžiai.

Tik susipratę darbininkai, gerai organizuoti, padaro pradžia perkeitimui senos ir netikusios kapitalistinės sistemos ir kovoja už naują tvarką visose šalyse. Kapitalistai, matydami, kad darbininkai švenčia tą dieną, neriasi iš kailio, kaip įsiutę žvėrys griežia dantimis, net užpuolimus daro ant ramiai demonstruojančių darbininkų. Smarkiai juos persekioja.

Jeį mes įsigilinime į darbininkų kovos lauko istoriją, tai surasime, kad ne tik tai šiandien darbininkai kelia savo kumštį prieš išnaudotojus, bet jau gilioj senovėj vergai, būdami tamsūs ir neorganizuoti, pakildavo prieš savo ponus ir mokėdavo nuveikti priešus. Tik nuveikę jie nemokėdavo organizuoti naują tvarką. Gi mums, darbininkams, gyvenant dvidešimtam šimtme-tyj, reikia didesnio laimėjimo. Reikia daugiau gilintis į kovotojų paliktus ir pradėtus darbus. K. Marksas su Engelsu 1848 m. duoda darbininkams pamatą. "Komunistų Manifeste" jie nurodo darbininkų klasės priešą ir šaukia: "Visų šalių darbininkai, vienykitės!"

Markso mokslas šiandien rado vietą milijonų vergų širdyse, kiekvieno šalį, kiekviename skurde, kiekviename vargšo darbininko žingsnyj. Mes, darbininkai, apvaikščiiodami savo metinę šventę, ne tik kad padarome atskaitą savo laimėjimų ir pralaimėjimų, bet dar iš savo suvargusios krutinės išleidžiamė balsą: "Pakilk vergų sužavėtoji, pasauli alkanų vergų!"

Zodžiu sakant, mes kviečiame visą suvargusią liaudį prie savo klasės reikalų gynimo. Drauge darbininke, apvaikščiiodamas savo metinę šventę, perversk savo ištisų metų užrašus. Jei padarei kokių klaidų praeityje, tai stengkis jas atitaisyti. Pagalvok, paprotauk. Švieskis. Būk darbininkų klasės idejinės vienybės draugas, idant kovodami sunėrę rankas pasiektumėme pasiliuosavimą iš kapitalizmo.

Alf. Misevičius.

dėlius, kurie padeda darbininkus mėsinėti.

Tai ve kokia buržuazijos dora. Tai ve kokia jos civilizacija.

švenčioniškis.

VALGYKITE GRYNAI RUGINE DUONA

TOKIA DUONA JUMIS APRŪPINS GARSIOJI LIETUVIŲ KEPTUVĖ

Ši keptuvė tikrai dataiko toki duonos skonį, kaip Lietuvoje. Mes kepame duoną dideliais kepalais. Todėl būna geresnis skonis ir ilgiau pasilaiko šviežia.

KEPAME IŠ GRYNAI RUGINIŲ MILTŲ, BE JOKIŲ PRIMAISYMŲ

Užtat mūsų ruginės duonos skonis yra kitoks, negu kitų keptuvių, kurios vadina rugine duona, o primaišo kitokių, pigesnių milų.

Ruginę Duoną Valgo Jack Gansonas, Stipriausias Lietuvis Pasaulyje

Jeį Gansonas nepaisyty, ką jis valgo, būkite tikri, kad jis šiandien nebūtų lietuvių čempionu. Kad jis duoda žodį už ruginę duoną, įsitėmyme jog rugys yra vertas jo žodžio.

KUOMI RUGIAI SKIRIASI NUO KITŲ JAVŲ?

Svarbiausia tuomi, kad rugiai turi daug vitaminų. Kitokius javus smulkiai sumalus vitaminai susinai-kinga. Gi ragius kad ir smulkiausia malsi vitaminų vis bus gana. O vitaminas žmogaus organizmui reiškia tą, ką elektra motorai.

MES GALIME BILE KUR PRISTATYT SAVO DUONĄ

Dabar Pristatom į Šiuos Miestus ir Miestelius:

Brooklyn — Central Brooklyn — Greenpoint — Maspeth — Blissville — Long Island City — Great Neck — Port Washington — Jamaica — Hyde Park — New Park — Floral Park — South Ozone Park — Ozone Park — Union Course — Richmond Hill — Woodhaven — Ridgewood — Hempstead — Huntington — Smithtown — East New York — Brownsville — Glendale — New York City — Bronx — Yonkers — White Plains — Tuckahoe — Silver Lake — Port Chester — Rye — New Rochelle — Stamford, Conn. — Jersey City, N. J. — Greenville — Hoboken — Union Hill —

Per paštą siunciamė į Maine, Massachusetts, Connecticut, New Jersey, Pennsylvania, taipgi Virginia ir galime siusti dar toliau. Pageidaudami mūsų duonos, be atidėliojimo šaukite mus:

VARPAS BAKERY

A. M. BALCHIUNAS, Savininkas

Tel Stagg 6533 arba rašykite:

54 Maujer St., Brooklyn, N. Y.

M. Gorkii

Daina apie Sakalą

Jūra snaudžia.
Didžiulė, tingiai dūsaujanti šičia krašte, jinau žu ūzūmigo ir nekruva toluoje, apipiltoje žydrū mėnuoio tviskėjimu. Atlaisingai minkšta ir juoda, jinau ten susiliejo su mėlinoju pietiniu dangumi ir drūčiai miega, atmušdama savyje perregimą plunksnuotų debesų audinį, kurię nejudai ir neuždengia savimi auksinių žvaigždžių aptavones. Rodosi, būk dangus vis žemiau lenkiasi ant jūros, geisdamas suprasti tai, ką šnibžda neramuolės vilnys, mieguistai slinkdamas ant krašto.

Kalnai, apaugę šiaurintų vėjo fantastingai iškraipytais medžiais, aštriais mostelėjimais iškėlė savo viršūnes į mėlinąjį virš jūjų tyra, ir sausi, žiaurūs jų kraigai sušelnejo, lyg apsitrynė, apvilkti šilta ir malonia pietinės nakties migla.

Kalnai išdidžiai užsimastę. Nuo jų ant puošniųjų žalsvųjų vilnių skiauturių nupuolė juodi šešėliai ir gaubia jas, tartum geisdami sulaukyti tą vienatinį judėjimą ir apkvartinti nenuotyliantį vandens lekštenimą ir putų atsikvėpimus.—visus garsus, kurie ardo slaptąją tylą, išsiliejusiąją apsuksiu bendrai su žydrai sidabrinis žerėjimu mėnuoio, dar pasislėpusio už kalnų viršūnėmis.

—A-ala-ach-akabar!...—tyliai dūsauja Nadyr-Rahim-Ogly, senas Krymo čabanas visuomet nusiūgusiam ūpe, augštas, žilas pietų saulės sudegintas, sausas ir išmintingas senukas.

Mes su juomi gulime smiltyje pas didžiulį akmenį, atplyšusį nuo giminingojo jam kalno, apklotą šešėliu, apaugusį kerpėmis ir tokiū liūdna, paniurusį. Tą jojo šoną, kuris nukreiptas jūros link, vilnys apmėtė dumbliu ir vandeniū augalais, jais apkarstytas akmuo išrodo priedū prie siauro smiltinio ruožto, skiriančio jūra nuo kalnų. Mūsų ugnakuro liepsna apšviečė tą jo šalį, kuri nukreipta kalno linkui, liepsna dreba, ir senojū akmens paviršium, išpjanstytu tankiu giliū plyšiū tinklu, bėgi nėja šešėliai. Jisai išrodo mąstančių iš jauciančių...

Mes su Rahimu verdame sriubą iš k tik sugaudytū žuviečių ir abu randamies tūme išimtiname ūpe, kuomet viskas išrodo vaiduolingu, gyvuojančiu, leidžiančiu savę gilintis, kuomet širdyje taip tyra lengva ir nėra kitokiū geismū, apart geismo mastyti.

O jūra glaudžiasi prie krašto, ir vilnys skamba taip melancholingai-maloniai, tarsi prašosi pasišildyt pas ugnakūrą. Kartai bendroje lekštenimo harmonijoje girdisi lačiau iškelta ir tokiū žaidžiančiai-klastinga nota—tai viena vilniū, drąsesnė, prislinki arčiau pas mus. Rahimas jau sulygino vilnīs su moteriškėmis ir emė įtarti jas geidžiant mus apkabint ir išbučiuoti.

Jisai guli krūtine smiltyse, galva link jūros, ir išimāčiusiai žiūri rikuoton tolu mon, pasirėmęs alkūnėmis ir padėjęs galvą į delnus. Gauruota avies kailio kepur nuvažiavo jam ant pakaušio, ir gaivinantis jūros vėjelis dvelkia į jo augštā kaktr visā smulkiose raukšlėse. Jis filosofuoja nesirūpindamas, ar aš jo klausausi, ir nekreipdamas į mane nei mažiausios domės tartum jisai su jūra kalbasi:

—Dieviū ištikimas žmogus eina į rojū. O kuris netarnauja dieviū ir pranašui. Gal, jis štai tose putose... Ir tos sidabrinė dėmės ant vandens, gal, jis gi... kas žino?

Tamsi, galingai išsidriekusi jūra švie sėja, vietomis ant jos pasinodo palaidai nuberti mėnuoio atspindžiai... Jisai jau išplaukė iš už gauruotųjų kalnų viršūnės ir dabar užsimāčiusiai lieja savo šviesā ant jūros, kuri tyliai siūncia jam savo atdusius.

—Rahimai!... Papasakok pasakā...—prašau aš senelį.

—Kam?—klausia Rahimas, nesikreipdamas į mane.

—Taip! Aš myliu tavo pasakas.

—Aš tau visas jau papasakojau... Dugiū nežinau...

Tai jisai nori, idant aš jį paprašyčiau Aš prašau.

—Nori, aš papasakosiu tau dainā?—susitaiko Rahimas.

Aš noriu girdėti senā dainā, ir jisai nykiū balsu, stengdamasis išlaikyti savytą lygumine dainos melodijā ir baissiū krevėzodamas rusiškus žodžius, pasakojā

I.

“Augštai danguje žibėjo saulė, ir kalnai kaitra alsavo į dangų, ir mušėsi vilnys apačioj į akmenį...
“Ir pakriausyje, tamsoje šlakstydamasis, upelis veržėsi pasitikt jūrā, šokinėdamas per akmenis.
“Visas baltose putose, žilas ir galingas, jisai pjovė kalnā ir puolė jūron, pikta kaukdamas.
“Omai tan pakriaušin, kur susirangė Gyvatė, nupuolė iš dangaus Sakalas sūtriuškinta krūtine, kraujuotomis plunksnomis...
“Trumpai suklikęs jisai nupuolė ant žemės ir bejęgiai pykdamas mušėsi krūtine į kietą akmenį...
“Gyvatė išsigando, vikriai pašliaužė šalin, bet greit suprato, jog paukščio gyvenimas dvi trys minutes...
“Prisiliaužė ji arčiau prie susikūlusio paukščio ir sušnypstė jį jam tiesiai į akis:
—“Ka, miršti?
—“Taip, mirštu!—atsakė Sakalas, giliai atsidusęs.—Aš puikiai pagyvenau!... Aš žinau laimę!... Aš narsiai mušiausi!... Aš mačiau dangū... Tu nematysi jo taip arti!... Ech, tu, vargš!

—“Na, kas gi dangus?—tušcia vieta... Kaip man ten šliaužioti? Man šicia puiku... šilta ir drėgna!
Taip Gyvatė atsakė laisvajam paukščiui ir pasiepė jį sieloje už tuos sapaliojimus.
“Ir taip pamastė: ‘Lekio ar šliaužiok, galas žinomas: visi žemėn atsigsul, viskas žulke bus...’
“Bet Sakalas drąsūs ūmai susipurte, pakilo kiek ant kojū ir apvedė pakriaušį iakimis.
“Pro pilką akmenį vanduo sunkėsi, ir buvo trošku tamsiajame pakriausyje ir kvėpėjo puvēna.
“Ir sušuko Sakalas liūdėsyje ir skausme, surinkęs visas jėgas:
—“O, jeigu j dangū bent kartā pakili... Neprieteliū prispausčiau aš... orie žaidžū krūtines ir... paspringtū mauoju jis krauju!... O, laimė kovos!...
“O Gyvatė pamanė: ‘Tur būt, danguje ir tikrai malonu pagyvent, jeigu jis taip lejuoja!...’
“Ir pasiūlė ji laisvajam paukščiui: ‘O u pasirauk ant pakriaušio kranto ir mesdė žemyn.
“Gal būt, sparnai tave pakels ir pagyvensi dar biskį tavo stichijoj.’
“Ir krestelėjo Sakalas ir, silpnai suričes, leidosi prie skardžio, slydinėdamas tagais akmens gliūmėse.
“Ir priejo jisai, išsikietė sparnus, atsiluso visa krūtine, sužibo akimis ir žemyn ausirto.
“Ir pats, kaip akmuo, slysdamas uolomis, jis greitai puolė, laužydamas sparnus, įtekdamas plunksnū...
“Upelio vilnis jį pagavo ir, kraują nušovus, apirėdė putomis, nulakino jūron.
“O vilnys jūros liūdnei riaumodamos į akmenį mušėsi... Ir lavonas paukščio nebūro matomas jūros platybėje...
II.

“Pakriausyje gulėdama, Gyvatė ilgai nastė apie paukščio mirtį, apie ilgejimasi langaus.
“Ir štai pažvelgė jį į tą tolį, kuris amžinai malonėja akis svajone apie laimę.
—“O ką jisai matė, mirusysis Sakalas, yre šitame be dugno ir krašto? Kodel tode, kaip jis, numirę, jaudina sielā savuoju nylėjimu lekiuojimū dangū? Kas jiems ten išūko? O aš juk galėčiau visa tai patirt, oakilus dangūn nors neilgam.
“Tarė ir—padarė. Ziedan susisukus, ši metėsi oran ir siauru kaspinu sužvilgėjo saulėje.
“Pagimdytasis šliaužioti—lekiot negai!... Tatai užmiršus jį nupuolė ant akmeny, bet neušimūšė, o prasijuokė...
—“Tai štai kame grožė lėkimū darrun! Ji—puolime!... Juokingi paukščiai! Žemės nežinodami, ant jos ilgėdami, jie meigiasi augštai į dangų ir jiesko gyvenimo tyre karštajame. Ten tik tuščia. Ten laug šviesos, bet nėra ten maisto ir nėr paramos gyvajam kūnui. Kam gi išdidunas? Kam išmetinėjimai? Tam, idant juomi pridengt savųjų geismū beprotybę ir paslėpt už jų savo netinkamū gyvenimo darbiū? Juokingi paukščiai!... Bet jau nebesuvis dabar mane jū kalbos! Aš oati viskā žinau! Aš—mačiau dangū... Lėkiaū jį aš, jį išmieravau, patyriū puolimā, bet nesusiūliū, o tik drūčiai aš į save tikiū. Tegul tie, ką žemė mylēt negali, upgaule gyvena... Aš žinau teisybę. Ir jū kvietimams aš nepatikėsiū. Žemės tvaryns—žemė aš gyvenū.
“Ir jį susirietė kamuoliu ant akmens, didžiūnodamasi saviū.
“Žvilgėjo jūra visa skaisčioje šviesoj, ir griausmingai vilnys į kraštā mušėsi.
(Tąsa ant 12 pusl.)

PIRMAS STREIKAS PASAULINĖ DARBININKŲ ŠVENTĖ

(Tąsa nuo 7 pus.)

Jungtinių Valstijų fabriku darbininkai išėjo į pirmą streiką liepos mėnesyje, 1828 metais, lygiai šimtas metų atgal. Vyrai, moterys ir kūdikiai, dirbantieji Paterson, N. J., audinyčiose apskelbė streiką 12 valandų. Su jais išėjo visi to miesto karpenteriai, mūrinnikai ir mechanikai.
Ponai, audinyčių savininkai, sumanė, jog vaikams būtų daug sveikiau valgyti pietus 1-moj valandoj, vieton 12-tos, nes tai būtų lygus per pusę padalinimas darbo dienos. Darbininkai susitreikavo už pietų laiką 12 val. Kiti darbininkai, dirbantieji prie namų statymo ir mašinapėse, išėjo į simpatijos streiką ir visi pastatė bendrą reikalavimą 10 valandų darbo dienos, vieton tuomet dirbamų 11 valandų. Bosai, išskyrus du, susivienijo kovoti prieš darbininkus, pašaukė miliciją, kad privertus vyrus, moteris ir kūdikius grįžti darban. Streiko vadus išvarė iš darbo, o streikieriams nusileido ant pietų laiko. Tuomi ir užsibaigė pirmoji darbininkų kova. Tai buvo pirmas Amerikoje panaudojamas milicijos prieš darbininkus.

Tais laikais visi audėjai gyvendavo kompanijū stubose, kaip kad dabar pietinių valstijų audėjai gyvena. Didžiūmā audėjų sudarė moterys. Jie visi dirbdavo po 11, 12, 13 ir 14 valandų dieną, nuo tamsos iki tamsai. Dar ir šiandien pietinėse valstijose audėjai dirba tokias valandas.

Pirmoji darbo partija ir gimė tą pačią vasarā 1828 metais. Darbininkų Partija (Working Mens Party) buvo suorganizuota Philadelphiaj liepos mėn. Jā su pradėjo pirmoji darbo unija — “Mechanic’s Union of Trade Associations”.

Nariai augščiau paminėtos darbo unijos nebuvo pilnai klasiniai šamoningi. Vienok jie skundėsi, kad jiems reikia dirbti ilgai ir sunkiai už mizernā pragyvenimą, idant užlaikius turčius, kurie niekad nedirba, o gyvena kuopuikiausiose sąlygose.

N.

PRIEŠ KOVĄ

Sudiev, tėveli numylėtas, Sudiev, pasilik gal amžinai... Jau eisim test kovos pradėtos, Gal nesugrįšim mes čionai.

Jau renkas minios mūs draugų. Ir visi žengia gan drąsiai, Pradėsim kovā, bus juokų, Gal nepraušime visai.

Dabar pasaulis jau kovoja. Ir turi pasekmes geras, Jau darbininkai protestuoja Prieš buržuazijos skriaudas.

Štai jau ta valanda ateina Ir naukiasi visur dangus. Liaudis pirmyn žygiuoja, eina... Skriaudikams galas greitai bus.

Rusų liaudis kovą laimėjo, Skriaudas pamynė amžinai, Pasauliui pamatus padėjo, Kad žmonės gyventų laisvai.

Visas pasaulis šitā pasekęs Stengias numesti jungā šalin. Buvęs prispaustas—jėgų netekęs Dabar žygiuoja drąsiai pirmyn!

Kajino Vargšas. (“Darbininkū Jaunimas”)

“Pravda” paduoda žinutę apie aštrėjančius nesutikimus tarp Amerikos ir Anglijos kariuomenės vadū Chinljoj.

DIENRAŠČIO “LAISVĖS” METINIS

Piknikas

Ivyks Nedėlioje

1 d. Liepos-July, 1928

ULMER PARK MUSIC HALL
(Toje Pačioje Vietoje, kur Pernai Buvo)

Pradžią 1-mā valandā po pietų

Bus Puiki Programa ir Daug Naujų Įvairumų, Kokių Niekur Dar Nėra Buvę

TAI BUS PATS VIDURVASARIS

Auksinė proga iš toliau atvažiuotiems pasimau dyti jūrese. Kadangi šventė viduryje savaitės, tai daugelis dirbtuvių nedirbs visā savaitę.

GERA MUZIKA. [ZANGA 50 CENTŪ

SVEIKATA SPEKA

Sveikatos Šaltinis

Energijos Daigintojas

Vividal yra tiesioginis Nervų, Kraujo ir visos kūno Sistemos budavotojas.
Vividal yra visai naujas moksliskas išradimas, kurio publika jau nuo senai laukė.
Todel, užmiršdami dolerio vertę, o daugiau kreipdami dėmesį į sveikatą, neatidėliokite rytojui, bet šiandienai pasirūpinkite pagerinimu savo sveikatos, pasiūsdami tik Vieną Dolerį su savo aiškiai užrašytu adresu.

NOVOGEN LABORATORIES
149 Metropolitan Avenue, Brooklyn, N. Y.

ORDERIO BLANKA

Aš, žemiau pasirašęs, siūnciu jums Vieną Dolerį, už kurį talkiniais prisitūsi vieną konkutę Vividal su visais nurodymais, kaip ją vartoti.

Vardas _____ Street or Avenue _____
No. _____ State _____
City _____

ROJAUS Grozybės Lašai

Kadangi gamta ne visiems gražumą suteikė, tai var tok Rojaus Veido Grozybės Lašus, o būsi gražus. Rojaus Veido Grozybės Lašai yra visai nauja sudėtis, kuri iki šiol publiakai nebuvo žinoma.

Rojaus Veido Grozybės Lašai suteikia tikrą gamtinę gražumą, maloniai išvaizdą ir skaisių veidą.

ROJAUS VEIDO GROZYBES LASUS VARTOJA VISI—KAIP MOTERYS, TAIP IR VYRAI

Tik pamislykit, kad Rojaus Veido Grozybės Lašai, kurie padarys Jūs veidą skaisių ir malonų, atsiels jums tik vienas doleris (\$1.00) už konkutę, kurios užteks jums ilgam laikui.

Taipgi mes turime naujai išrastā muilā, kuris praktina šlakus ir visokius rudus plėtmus, nedaro skurto kaip nuo veido, taip ir nuo kity kūno daliū. Muilas pasiduoda po \$1.25, bet užsisakant sykiū su Rojaus Veido Grozybės Lašais, parduosim tik už \$2.00. Siūsdami pinigūs visuomet išpirkit Money Orderį bei \$2.00 registruotame laiške.

Reikalaujami Agentai; Geros lilygos. Atsiūskite. Siūsdami pinigūs su savo adresu užrašykite:

J. J. STROSSELL
Distributor, Dept. D
122 South 1-st Street Brooklyn, N. Y.

ORDER BLANK
Aš, žemiau pasirašęs, siūnciu jums \$....., už kurio mojonėst man prisitūst _____ R. V. G. L. ir _____ muilā su visais nurodymais, kaip vartoti.

Vardas _____
No. _____ St. or Ave _____
Miestas _____ State _____

RAUDONOJO UNIŲ INTERNACIONALO KETVRTAS KONGRESAS

Kongresas (suvažiavimas) Raudonojo Darbo Unijų (profesinių sąjungų) Internacionalo visuomet būna įdomus įvykis, didžiai svarbus visam pasauliniam darbininkų judėjimui. Kiekvienas toks kongresas parodo, kas ir kaip nuveikta, ir nubraižo planus, kas turės būti artimiausiu laiku vykdoma įvairiose tarptautinio proletariato dalyse.

Ketvirtasis kongresas Raudonojo Unijų Internacionalo, kuris tęsėsi dvi savaites ir užsibaigė kovo 27 d., buvo ypatingas tuomet, kad daugiausia apdirbinėtojų praktiškus žingsnius, kuriais desėtuose šalių galima būtų sekingai veikti toliau, apčiuopiamas konkretus darbas.

Kongrese dalyvavo delegatai unijistų nuo 50 šalių; jame buvo atstovaujami visi penki kontinentai (žemynai): Europa, Azija, Afrika, Amerika, Australija.

15 delegatų buvo sudaryta komisija įvairiems klausimams bei kraštams. Šiam komisijai darbu buvo pašvęsta beveik pusė kongreso laiko.

Minėdamas praktiškiuosius kongreso darbus, drg. A. Lozovskis sako:

„Jau senai praėjo laikas, kur būdavo bendro turinio rezoliucijos daromos; todėl ir prisėjo dabar konkrečiai (apčiuopiamai) apdirbt uždavinius delei kiekvienos šalies.“

Dar pirmą syk kongrese Raudonojo Unijų Internacionalo dalyvavo delegatai neegru (juodųjų) darbininkų iš Afrikos. Į juos buvo kreipiama dėmesio, kaip į labiausiai neįsimamus ir išnaudojamus narius darbininkų klasės.

Visi darbininkų delegatai, susirinkę iš visų žemės rutulio kampų, matė gyviausius šių dienų klausimus esant būtent šiuos: kaip toliau kovoti prieš kapitalistinę reakciją, prieš fašizmą, prieš darbo mokesnio mažinimą ir darbo valandų dauginimą, ir kokiais būdais vesti kovą prieš kapitalistų taktinius, socialistus-reformistus.

Neužteko priimt tam tikras rezoliucijas, išreiškiant pasipiktinimą dėl viešpataujantios klasės nuožmių bei kruvinių darbų. Kongreso uždavinys buvo surast tiksliausias būdus ir priemones apgynimui paprasčiausių (elementarijų) darbininkų teisių; kaip prievart kapitalistines vyriausybes leisti darbo unijoms legaliai, viešai gyvuoti ir veikti; kaip prisipurti buržuaziją pripažinti darbo unijas; kaip eiti į darbą minias ir traukti jas savo pusėn; kaip žiūrėti ir veikti santykiuose su tarptautiniu social-reformizmu ir tautinėmis jo dalimis; kokius surast tinkamiausias būdus kovai prieš kapitalistinę „pramonės racionalizaciją“, kur samdytojai stengiasi apsieit su kuo mažiausiu skaičium darbininkų, šimtus tūkstančių išmesdami iš darbo, o likusius priversdami be mažiausio atskievėpimo dirbt vis ilgesnes valandas ir vis už pigesnę apmokėjimą.

Programoje Raudonojo Internacionalo Unijų Kongreso taipgi suprantama, žymia vieta užėmė ir klausimas, kokiais praktikiniais žingsniais galima būtų suvienyti, surišt kaip galinti didesnes mases visų šalių darbininkijos.

Visų raportų ir diskusijų centralinis punktas buvo, kaip geriau ir greičiau priesti rankpelnį minij ir kaip ten organizacijai sutvirtinti politinę intaką ir kaip atmušti puolimus, kuriuos visur daro social-reakcionieriai prieš kairįjį sparną.

Kaip jau minėta, kongresas didžiausios dėmes kreipė į tai, kaip turi būti sutvarkytas praktiškas darbas vieno, kitų ar trečiojo šalyje, kaip antai, Vokietijoje, Jungtinėse Valstijose, Anglijoje, Čecho-Slovakijoje ir kitur, kokių būdu atlipti j tuo momentu kylančius klausimus.

Taip, šis kongresas gilnosi

„smulkmenas“: į klausimus santykių tarp masių ir vadovaujamųjų unijonistų, į bendrąją (kollektyvę) vadovybę, į narinių mokesčių rinkimo sistemą ir t.t.

Kad dar ir tokių didelių darbų yra atlikę revoliuciniai, kairūs sparnas unijonistai judėjime, tačiau, kongresas aiškiai išskėlė šį taisytiną dalyką: revoliuciniai nusistatūsios unijos arba kairiosios mažumos abelose unijose nemokėjo sujungti revoliucinę taktiką su revoliucine praktika. Kaip sakė drg. Lozovskis: „Ten visuomet buvo skirtumas tarp geros teorijos ir ne visai gerų veikimo praktikojų; ir šio kongreso pareiga buvo ta, kad gludžiai suvienyti revoliucine teorija su revoliucine praktika, kad visos revoliuciniai nusistatūsios darbo unijos įvest į keliaus kovos už kasdieninius reikalus darbininkų minij. O daugelyje šalių esama dar tokių darbininkų, kurių supratimui vyriausias dalykas—tai rašyt ir skelbt bendro turinio programos; o tokiais klausimais, kaip darbo mokesnis, darbo valandų daugis, darbininkų sveikatos ir gyvybės apsaugojimas,—tai neverta užsiminti, kaip peržemo revoliucionieriui dalyką.“

O kuomet nepaisoma tokių „smulkmenų“, tų kasdieninių fabrikinų darbininko „mažmozių“, tai pasireiškia ve kokios „žirklės“; kairieji, Raudonojo Internacionalo šalininkai, turi vietomis politinio pritarimo iš darbininkų pusės, bet nepajėgia tą savo intaką sudrėtinti organizacijai, kad gyvintume įkūnyt pavaldę organizaciją.

Kongresas, todėl, šitai išreiškia pamatinius uždavinius tuo žvilgsniu:

Reikia eiti kovoje nuo darbininkų vietinių, atskirų, specialių reikalavimų prie platesnių, bendresnių; reikia budavoti bendro fronto taktiką, pasiremiant kasdieniniais darbininkų reikalais; nereikia plikais žodžiais tiek filosofuoti apie vienybę, bet vesti į fronto vienybę per tikrą kovos darbą, ir t. t.

Unijinis judėjimas įvairiose šalyse nėra vienodame laipsnyje. Pav., Anglijoje darbo unijos gyvuoja jau šimtmetį; daugelyje gi šalių unijinis judėjimas susikūręs tik pastaraisiais laikais. Kiekvienos šalies darbininkų judėjimui tenka veikti daugiau ar mažiau skirtingose politinėse, ekonominėse ir šiaip gyvenimo sąlygose. Į visas tokias sąlygas, todėl, ir atsižvelgę domingai ir atsivergė dabininkų kongresas Raudonųjų Unijų Internacionalo.

Koks skirtumas tarp pirmiau įvykusiojo geltonojo Amsterdaminio Unijų Internacionalo suvažiavimo ir šio Raudonojo Internacionalo kongreso! Amsterdaminio Internacionalo suvažiavime, kur vyravo „socialistai“, daugiausia dėmes buvo kreipiama į tai, kas turi užimt valdyboje vieną ar kitą vietą ir kiek pinigų turės gauti vienas ar kitas tos organizacijos valdininkas.

Raudonojo gi Unijų Internacionalo kongrese pačiame priešakyje stovėjo gyviausiai, opiausiai klasių kovos klausimai, ir todėl jo delegatai taip karštai dalyvavo svarstymuose ir draugiškuose ginčuose.

Ne tik vieni kitus kritikavo, bet ir patys save už šiekias bei tokias silpnybes, klaidas ar apsilėidimus, visai nepajusdami, ką apie tai priešai pasakys, o tikslesnius kelius savo veikimui tiesdami. Juk tik per savitarpinę vdy kritiką, per atvirą klaidų pripažinimą, te galima tų blogumų išvengti ateičiai, minusus pliusais pakeisti.

Pabrėžta didelė svarba organizuot juodukus darbininkus, bedarbius, jaunuolius ir paprastus, nelavintus (nekvalifikuotus) darbo žmones. Besitobulinant kapitalistinei pramonės masinerijai, vis naujos nelavintų darbininkų masės iš-

sitraukia į fabrikus ir dirbtuves, užimdami tokias vietas, kur pirmiaus tegalėdavo dirbti tik tai lavinti; ir todėl organizavimas paprastų, nelavintų darbininkų yra svarbiausias reikalas visoje eilėje šalių, reikalas, kuris turės būti arčiau-šioj ateityj atliekamas.

Kai del social-buržujų kontroliuojamo geltonojo Amsterdaminio Internacionalo, tai jis dar turi dikčiai intakos darbininkuose įvairių atskirų šalių, nors ta intaka abelnai ir mažėja. Viename kitame krašte gali kartais ir pakilt amsterdamiečių skaičius, tačiau apskritai jis slenka žemyn. Antra givertus, Raudonasis Unijų Internacionals pasižymi nuolatinio augimu, kaip organizacija ir kaip didelis veiksnys tarptautinio proletariato judėjime.

Geltonajame Amsterdamo Internacionale yra dar toks prieštaravimas: joo drėtesnės to internacionalo sekcijos (dalyys) atskirose šalyse, tuo silpnėsnis darosi patsai tai internacionals, kaip tarptautinė darbininkų organizacija. Nes kiekvienos šalies socialistų vadovaujami amsterdamiečiai visų pirma žiūri tiktai savo „tėvyneis“; kiekvienai tokiai tautinei amsterdamiečių sekcijai vyriausiai rūpi apgint savo kapitalistų, savo imperialistų reikalus. Todėl kuriame liogeryje stovi vienos ar kitos valstybės imperialistas, tame pat liogeryje stovi ir tos šalies amsterdamiečiai. Reikiška, vieno krašto amsterdamiečiai, tai galų gale, savo imperialistų rankiai prieš kitų kraštų amsterdamiečius.

Raudonojo Unijų Internacionalo kongresas šaukia komunistus ir šaip sąmoningus revoliucinius darbininkus: pamarkinti veikimą, pasiekti darbininkus fabrikuose, ten juos organizuot, kur jie randasi; vesti kasdieninę kovą su buržuazija ir su social-reformistais už kiekvieno fabriko, kiekvieno dirbtuvės darbininkų patraumimą kairiojion pusėn. Į mases!

J. C. K.

PIRMOJI GEGUŽES IR JOS REIKSMĖ

(Taša nuo 7 pus.)
Draugai darbininkai ir darbininkės! Švesdami Pirmąją Gegužės, tarptautinio solidarumo šventę, atmintime kovas ir atbūdančios darbo liaudies chinuose, kur kraujas liejasi, revoliucija prismaugta, bet dar neušmaugta.

Sugiausime savo eiles po Kominterno ir jo sekcijų kovos vėliava. Kovokime! Organizaukimės! Vienykimės, nes kovoj mes nieko neturim prarasti, kaip tik alginę vergiją, pančius, vargus, skurdą, bedarbes, imperialistinius karus; o iškovosime laisvę, lygybę ir komunistinę tvarką.

Padėkime į šalį pasyviškumą. Supraskime, kad niekas, o niekas mūs nepaliuosuos, jeigu mes patys nekovosim del pasiluosavimo.

Lai nesiranda nei vieno darbininko ir darbininkės, kuris eikvotų laiką veltui, kuris stovėtų už savo klasinių organizacijų sienų, kuris nepridėtų savo pečių prie pasiluosavimo darbo.

Lai gyvuoja Pirmoji Gegužės, tarptautinio solidarumo ir vieningumo alginųjų vergų šventė!

Lai gyvuoja Komunistų Internacionals, viso pasaulio alginųjų vergų ir biednųjų valstiečių revoliucinis vadai!

Lai gyvuoja Komunistinės Partijos!

Lai gyvuoja Sąjunga Socialistinių Sovietinių Respublikų!

Lai gyvuoja Amerikos Darbininkų (Komunistų)

Partija, vadas Amerikos darbininkų ir fermerių del panaikinimo kapitalistinės tvarkos ir įkūrimo Darbininkų ir Farmerių Valdžijos!
Lai gyvuoja darbininkų vienybė!

D. M. Šolomskas.

BOSTON BAKING CO.
8 Ames St., Lowell Mass.
Kampas Central St.
Kepame geriausią lietuvišką ir amerikonišką duoną. Taipgi skanūs pyragus ir įvairius pyragučius. Pristatome duoną į krautus ir šeimynoms į namus Lowelleyje ir kituose miestukuose. Valgykite lietuvišką duoną, tai būsite sveiki ir drūti prie sunkaus darbo.
J. Tamošauskas ir B. Andrušaitis Savininkai

Labai Parankus Kišeninis ŽODYNELIS
LIETUVISKAI-ANGLISKAS ir ANGLISKAI-LIETUVISKAS
Iš 18,000 ŽODŽIŲ
Tuojaus įsigykite jį ir kasdien turėkite su savim. Bile reikalui esant, jis bus jūsų geriausias pagalbotojas, prietelius ir draugas.
KAINA \$1.25
„LAISVE“
46 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

DARBININKAI STOKIT

AUGŠCIAUSIĄ PRIEGLAUDĄ LIETUVIŲ AMERIKOJE

Ši Draugija Turi Du Laipsnius Pašelpos Ligoje:
Pirmame Laipsnyje \$7.00 Pašelpos į Savaitę
Antrame Laipsnyje \$14.00 Pašelpos į Savaitę.

Mokesčiai visai žemi: pirmame laipsnyje 50 centų į savaitę, antrame—\$1.00.

KETURI LAIPSNIAI POMIRTINĖS:

Pirmas Laipsnis \$150.00, Antras Laipsnis \$300.00, Trečias Laips. \$600.00 ir Ketvirtas Laips. \$1000.00.

Mokesčiai ant pomirtinės eina pagal aplikanto amžių ir laipsnį pomirtinės. Labai pigus prigulėjimas jauniems ir nebrangu senesniems.

I Augščiausią Prieglaudą Lietuvių Amerikoje Primama nuo 18 iki 50 metų amžiaus.

Gali prigulėti vyrai ir moters be skirtumo tikėjimų ir politiško įsitikinimų. Kad tik esate sveiki fizikiniai ir protiniai, tai ir galite būt nariais kalbamos draugystės.

Šiomet Laike Tik Trijų Mėnesių A.P.L.A. Turėjo Gryno Pelno \$1055.37.

A.P.L.A. turi savo kuopas veik visose didesnėse lietuvių kolonijose. Todėl, būdamas nariu A.P.L.A., kur tik nuvažiuosite, rasi kuopą ir galėsi lengvai į ja persikelti.

Kur Dar Nėra A.P.L.A. Kuopų, Prašome Vietos Lietuvių Tuojuo Suorganizuoti.

Del platesnių informacijų įstojimui pavieniais arba norėdami organizuoti kuopas A. P. L. A., kreipkitės į Centro Sekretorių:

JOHN GATAVECKAS
109 Cress Street, Carnegie, Pa.

Atlankykite Seną Tėvyne šimiet

— SVARBU —

AR TAMSTOS NEPASIVĖLUOSIT PRIE

DIDŽIAUSIOS EKSKURSIJOS LIETUVON

Geo. J. Bartaszius

Laivas MAJESTIC Išplauks 2 DIENĄ BIRŽELIO (JUNE)

Rūpinkitės—Skubinkitės—Registruokitės

Vietas ant laivo užsitikrinkite tuojuo, liuosų vietų ant laivo S. S. MAJESTIC jau mažai liko, mano vietos rezervuotos 2 ir 4 lovų kajuose ant pat vidurio laivo, nepraleiskite taip geros progos, pasinaudokite tuomi, iškeliaujant ant puikiausio laivo ir su dideliu skaičium lietuvių. Iš Klaipėdos į Kauną bus parengti specialiai traukiniai, New York keleiviai bus pasitikti ant stočių.

NAKVYNES KELEIVIAI GAUS MŪSŲ HOTELIJE

Reikalaukite Pasportų ir Platesnių Informacijų Tuojuo

GEO. J. BARTASZIUS

498 Washington St., New York, N. Y.

Phone Stagg 3637

G. F. BUSCH & CO.

LICENSED
Laisnotas
ELECTRICAL CONTRACTORS
ELEKTROS KONTRAKTORIUS

524 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

CHRONIŠKOS LIGOS VYRŲ ir MOTERŲ

Dr. Zins vartoja naujausius ir pasekingiausius, ypatingus ir specialius būdus gydymui šių ligų: Kraujo užsinuodijimo, Aštrių chroniškų ir savotiškų ligų, nuo Visuotinio chroniško silpnumo ir Skėros ligų, Egzemos, Skėros spuogavimų bei Išsivėrimų, nuo Chroniškų slogų ir skaudulių, Glauzų padidėjimo, Reumatizmo, Krūtinės ir kvėpuojamos garkės ir plaučių dėdų, nuo Skilvio, žarnų, inkstų, Pūslės, Šlapinimosi ligų, taipgi ir įvairių kitų nesveikumų bei ligų, kaip paprastų, taip ir chroniškų, ir sėdynės ligų.
Mano Kaina Visada Yra Prieinama. Jums nieko nekąstuos pasiteiraut pas Dr. Zinsą, apie pasitikimą gydymą, tinkamas ir greitas pasekmes. Aš galia jums pagelbėsi. Specialiai kraujo ištyrimai, šlapimo analizė, kraujo spaudimo ištyrimas ir X-spinduliai, 806 (išrankimai ir cėpplai). Patarimai ir išgaminavimas ušdykų; ir viskas užlaikoma slapti.

DR. ZINS Specialistas

25 metų patyrimo
110 E. 16th St., New York
Tarp 8th Ave. ir Irving Pl.

Siokiomis dienomis nuo 9 val. iš ryto iki 8 val. vakare. Nedėliomis nuo 9 val. iš ryto iki 4 val. po pietų.

METAI FAŠISTŲ VIEŠPATAVIMO IR DARBININKŲ IR VALSTIEČIŲ JAUNIMAS

Metai atgal, 17 gruodžio 1926 m., buvo padarytas fašistinis perversmas. Sukako metai fašistų viešpatavimo. Fašistai, minėdami savo viešpatavimo metines sukaktuves, daro pranešimus ir giriasi Smetona su "puodyne" savo didvyriškumais. Giriasi "puodyne", kad išnaikysianti su šaknimis komunistų sėklą Lietuvos. Fašistai išneša linkėjimus ir linki ilgiausiu metų savo vadams Smetonai, Voldemarui ir jų tvarkai.

Nors trumpai prisiminkim, ką gi davė darbininkų ir valstiečių jaunimui metai fašistinio viešpatavimo, ką jie mato ir jautia ir kenčia per šiuos metus ir kokius gi jie linkėjimus rengia Smetonai ir jo tvarkai. Tuojaus, pirmose savo viešpatavimo dienose, fašistai uždarė visas darbininkiškas organizacijas ir laikraščius, o turta pasigriebė sau. Susaudė keturis geriausius darbininkų klesos veikėjus, kovotojus ir vadus, komjaunimo mylimiausius draugus, tarp kurių buvo ir jos OK narys drg. R. Čarny. Sumė darbininkiško organizacijų veikėjus ir sukimšo juos į kalėjimus. Kas netilpo į kalėjimus—darė lietuviškus šibirus ir siuntė į juos taip vadinamus "bolševikus". Po Tauragės įvykių vėl susaudė apie 50 žmonių ir vėl grido į kalėjimus. Kraugerys Smetona su budeliu Voldemaru padarė visą Lietuvos kalėjimų, atnaujino kademy išrustus kankinimus ir elektrizavimus ir įvedė dar naujų kankinimo būdų. Tai Varniuose 1 geružės ir rudenį drg. Visockio ir kit. kankinimai.

Daug tėvų ir brolių fašistai nuvarė į kapus, daugelį atėmė sveikatą, daugelis kankinas

drėgnuose kalėjimų urvuose ir nemaža kamuojausi jaunuolių, kad uždirbus duonos pluta netik sau, bet ir tėvo paliktiems mažyčiams vaikučiams, savo broliukams. Tą, juodos duonos pluta nelengva uždirbti. Daug bedarbių, o ir dirbantiesi nedaug teuždirba.

Iš pat pirmų dienų kruviniųjų fašistų viešpatavimo, užpuolė fabrikantai darbininkus, pirmoj eilėj ten, kur silpniau buvo suorganizuotų ir silpnėsi.— tai moterys ir jaunimas. Sumąžėjo darbo užmokesnį, daugelį vietų trečdaliu buvusio uždarbio, pailgino darbo dieną ir sumažino dirbamų dienų skaičių savaitėje. Daugelis dirba po 3—4 dienas savaitėje. Daugumoje atėmė anksčiau iškovotus palengvinimus ir apsaugojimus sveikatos fabrikoje. Panaikino viešuosius darbus, kamė dirbo bedarbais. O kraugerys Voldemaras vis dar rėkia apie taupumą, apie darbininkumą. Mat, jam dar maža darbininkų kraujo.

O buožės iš kaimo bernų, merginų ir piemenukų taip pat, nemažiau už fabrikantus, sunkia ju prakaitą ir čulpią ju kraują. Ir kad tik kiek—buožė tankiai kartoja: "Zinokit, kad dabar jums ne piemenų profsojuzai".

Mažazemių ir naujakurių jaunimas taipgi skursta, nes nēr kur uždirbt, o tėvas netur iš ko duot, nes reik sukimšt už žemę didelius mokesčius del Smetonienės sviesto mušimo. Taip ir skursta jaunuoliai apdirškę ir nekaip pilvą prikimsė.

Varginesniųjų ir pažangesniųjų moksleivių irgi sunkus gyvenimas visais atžvilgiais. Turtingesnieji gauna stipendi-

jas, paliuosuoja nuó mokesčio už mokslą ir gauna dar kai kur kokį darbą, o vargingesniems ir pažangesniems moksleiviams to nėra. Mokytojai fašistai ir disciplina nežmoniška ne tik gimnazijoje, bet ir namie. Mokinys iš gimnazijos parėjęs namo, jei kur išėina, turi užrašyti į sąsiuvinį, kur, keliose valandose išėjo ir antrašą. Dežiurojantis mokytojas arba kunigas, atėjęs patikrint ir neradęs mokinio namie—patikrina ir tą vietą, kamė jis užrašė. Štai kokia tvarka ir žvalgyba tarp moksleivių. Žinoma, taip pat uždrausta skaityti kiek pažangesnes knygas ir žurnalus. Tokiomis skaitoma Kultūros bendrovės leidiniai, žurnalas "Kultūra" ir mokytojų profsojungos žurnalas "Mokykla ir gyvenimas".

Kareiviams taipgi pablogino maistą ir padidino kankinimus už Smetoną ir Smetonienę. Daug kareivių sugrūsta į fortus ir nemaža susaudyta.

Nėra jokių legalių organizacijų ir kitų galimybių. Darbininkams sunku kovot. Buvo maži darbininkų streikai Šiauliuose, Kaune, Ukmbergėj. Valstiečiai keliose vietose šiaip pareiškė savo nepasitenkinimą fašistais. Kai Smetona su savo svita atvažiuo į miesteliuką ir buvo daug žmonių susirinkusių—paleido šauksmą, kad gaisras, žmonės su gaisrininkais išbėgiu, o Smetona pasilikio su savo Rasputinų svita ir keliais policininkais. Tai pasikarėjo keliuose miesteliukuose, nežūrint į fašistų visokių baudimus. Daugelis mokinį taip pat nepasitenkinę fašistiniais mokytojis ir jų visa tvarka. Panevėžy net bandė mokinys nusaut mokytoja.

Darbininkų jaunimas vis daugiau pradeda suprast, kad palaidi nieko nepasipriešins fašistams. Jie tik smarkiau galės sunkt jaunuolių prakaitą ir čulpt ju kraują. Jaunuoliai vis smarkiau pradeda organizuotis į įvairius ratelius ir geresnį darbininkų jaunimo dalis stoja į LKJS eiles. Neiš-

raut jums, fašistai, kraugeriai, kómunizmo šakny Lietuvos, nes jos smarkiai, giliai įleide šaknis į darbininkų mases ir reikalingame momente jos sustiprinos, kaip nepanaikint jums tos žemės, ant kurios jūs patys stovit ir naudojateis jaja. Į metines sukaktuves fašistų viešpatavimo darbininkų jaunimas atsako organizavimusi ir sustiprinimui savo organizacijų, stojimu į LKJS eiles, suglaudimui savo jėgų apie ją ir sustiprintu veikimu, del nuvertimo kraugerių fašistų diktatūros ir įvedimo savo darbininkų ir valstiečių valdžios.

Štai taip atsako darbininkų ir valstiečių jaunimas į metines fašistų kruvinojo viešpatavimo sukaktuves.

Maželis.
(Darbin. Jaunimas)
4,000 NETURTO DELEI TAMPA AUKOMIS RYKLIŲ

Nathan' Bokser, 203 Rodney St., Brooklyn, liūdižo, kaip jis turėjo sumokėti ant \$175 paskolos \$136 palukų bėgyje metu.

POLICMANAS, GAVĘS SERZENTO VIETĄ, NUSISVOVE

Pirm 10 dienų, Patrick C. Maguire, 33 m. amžiaus, buvęs fašistų kruvinojo viešpatavimo sukaktuves.

Nusipirkite Šias Svarbias Knygas
Dabar, Kol Dar Jų Yra

PARASYTAS GARSUS D-RO W. J. ROBINSONO

Tose knygosse daktaras Robinsonas aiškiai ir teisingai aprašo visą moterų ir vyrų lyties gyvenimą; nurodo lyties jausmo ir lyties organų išsivystymą ir svarbą visame žmonių gyvenime; duoda daugybę žinių apie visokias lyties ligas ir jų apsaugojimą, apie meilę, apstereimą, šeimyninį gyvenimą, vaikų auklėjimą, sausagystę, prostituciją ir daugybę kitų svarbių pamokymų.

Knygoj "Patarimai Moterims" daugiausiai rašoma apie moterų lyties reikalus, o knygoj "Patarimai Vyrams", daugiausiai rašoma apie vyrų lytinį gyvenimą. Bet abi tos knygos viena kitą papildio ir kiekvienas vyras ir moteris privalo abi jas turėti.

Žymūs lietuviai ir amerikiečiai daktarai ragina kiekvieną žmogų tas knygas skaityti ir gyventi sulyg jose paduodamų pamokymų.

Knygos yra didelės, su paveikėlais ir gražiai apdarytos. Kaina po \$2.00 viena; už abi kartu \$4.00 (su prisilintimu). Reikalaujant vienos knygos, parašykite, kurią norite—vyrams ar moterims.

Reikalavimus ir pinigų sąlykute šiuo adresu:
J. BARKUS,
Box 129, Gen. P. O., New York, N. Y.

Šitas knygas galima siųsti į Lietuvą ir į kitas šalis. Pinigus už knygas iš kitų šalių reikia siųsti pašto perlaida (money orderu), skaitant po 2 Amerikos dolerius už knygą. O kur paranku, galima nupirkti amerikoniškų dolerių ir prisist, įdėjus į registruotą laišką.

DAINA APIE SAKALĄ

(Tąsa nuo 10 pus.)

"Liaviniamė jų riaujojime griaudė daina apie išdidų paukštį, drebėjo uolos nuo jų smūgių, drebėjo dangus nuo griausmingosios dainos:
"Drąsuolių beprotybei mes giedam garbę!
"Drąsuolių beprotybė—štai išmintis gyvenimo! O, drąsusis Sakalė! Mūsų su priešais išliejai kraują tu... Bet laikas bus —ir lašai kraujo tavo karštojo, kaip kibirkštys, sužibęs gyvenimo tamsoj ir daugelį drąsių širdžių uždegės beprotišku laisvės, šviesos troškimu!
"Tegul tu numirei!... Bet drąsiųjų ir sielos galinčių dainoje visados tu būsi gyvu pavyzdžiu, kviesliu kultuojų prie laisvės, prie šviesos!
"Drąsuolių beprotybei mes giedam dainą!.."

...Tylį žalsvai-mėlsovoji jūros tolybė melancholingai taškosi ant smilčių vilnys, ir aš tyliu, žiūrėdamas į Rahimą, užbaigusį pasakoti jūrai dainą apie Sakalą. Ant vandens vis daugiau sidabrinių dėmių nuc mėnulio spindulių... Mūsų katilukas tykia užverda.

Viena vilnių žaismingai išsiriti ant krašto ir, erzinančiai triūkšmaudama, šliaužia Rahimui prie galvos.

—Kur eini?... Šalin!—mostelėja į ją ranka Rahimas, ir toji nuolankiai ritasi atgal jūron.

Man nei biskio ne juokingas ir ne baises elgēsys Rahimo, gyvomis laikancio vilnis. Visa kas aplinkui žiūri keistai-gyva minkšta, malonu. Jūra taip prasmingai rami, ir jaučiasi, jog gaiviamė jos kvėpavime ant kalnų, dar neatvėsusių iš dienos karščio, paslėpta daug galingos, sulaikytos jėgos. Tamsiai mėliname danguje auksiniu žvaigždzių raštu parašyta kas tokio iškilmingo, žavėjančio sielą, gundančio protą saldžiu lūkuriavimu kažkokios pranašystės.

Visa kas snaudžia, bet snaudžia įtemp-tai-jautriai, ir rodosi, jog štai sekančią sekunda visa kas sujus ir suskambės puikioje harmonijoje neišaiškinamai saldžių garsų. Ties garsai apsakys pasaulio slapybes, išaiškins jas protui, o paskui užgesys jį, kaip ugnelė-valduolę, ir nusivilios su savim

sielą augštai tamsiai mėlinojon budegnėn, iš kurios pasitikdami ją mirguliuojantieji žvaigždzių braižiniai taipgi skambės stebinančia pranašystės muzika...
Vertė J. Barkus.

Po Vainiką Ant Jų Kapo

Iš gelmių širdies jautriosios Pluoštelį gelių paskinsiu,
Kaip žiedą rožės rausvosios,
Ašarų rasa dabinsiu.
Kitas visas suskainiosiu
Iš lankų—pievų žaliųjų;
Pinsiu labai daug vainikų
Iš gėlių raudonųjų.
Iš sriovių nekalto kraujo
Po platų raiškštį prisegsiu;
Antspaudą pasaulio naujo,
Aukštinem raidēm nutepsiu.
Kaip tik patekęs saulelė
Ryte Gegužės Pirmosios,
Kaip tik suskambės dainelė
Varguolių šventės didžiosios,—
Aš, vainikais apskrovus,
Plauksiu saulės spinduliais,
Nuo žemės kančių nutolus
Etero mėlsvais keliais.
Taip, po vainiką nunešiu
Pionieriams mūsų draugams,
Pagarbai galvą nulenkisiu
Įdubusiems jų kapams.
Kaziui Giedriui ir Poželai:
Ir jų artimiems draugams,
Valiukams, Naruševičaitėi,
Kritusiems laisvės sargams
Ir Aleksandrui Iljičui
Nuleisiu puikų vainiką,
Kad per jį ir jo broliuką
Caro padermės neliko.
Nuskrisiu ir pas Frank Little
Ir jo bičiulius branguosius,
Kurėjus gegužės šventės
Pačių drąsuolių pirmuosius;
Po vainiką ant jų kapo,
Po ašarų sidabrinių
John Hill, Vanzetti ir Sacco,
Ką mirė už mūsų gadynę.
Po vainiką ant jų kapo,
Po prizadą karžygiams.
Kad nužudyti jie tapo,
Tai atkeršyt kraugeriams.
K. S. Lietuvaitė.

V. KERSULIS

REPREZENTANTAS J. B. SIMPSON, Inc.

Siuvame siutus ir pavasarinius ir žieminius plōčius ant orderio, gero audeklo ir gražiai padarome

SULIG GERUMO IR TINKAMUMO, KAINOS LABAI ŽEMOS:

23.50 ir 31.50

Patarnavimas kuogeriausias, nes aš atlankau kiekvieną savo kostumerį ir ant kiekvieno pareikalavimu pribūnu į nurodytą vietą su materijai sampaliais, susidedančiais iš suvirš 300 skirtingų spalvų, iš ko galima pasirinkti sau patinkamą drabužį.

Važinėju po New Yorko ir New Jersey valstijų visus miestus. Kuriems laikas pavelina, maloniai yra kviečiami atvažiuoti į mūsų firmą.

MATERIJA, DARBAS IR PRITAIKYMAS GARANTUOJAMAS.

Davažiavimas labai parankus į šią vietą:
19 W. 34th ST., NEW YORK, N. Y.
(Tarpe 5th ir 6th Avenues) ant 9 lubų)
Tel. Wisconsin 7740-7741-7760

Telephone: 2216-R
GRABORIUS
IR BALZAMUOTOJAS
Laidoju numerilius ant visokių kapinių pagal žmonių norą. Teriu karietas laidotuviams ir automobilius visokiems reikalams. Patarnavimas kuogeriausias visokiame laike. Kainos žemos.

J. J. SADAUSKAS
Ofisas ir Gyvenimo Vieta:
60 Tyler St., Lowell, Mass.

Gazolino Stotis

— ir —

Smagi Užeiga Terrace Fam

Ant kelio važiuojant iš Boston, Mass., į Lowellį pro Lexington, tarpe Bedford ir Billerica, Mass. Iš Lowell, Mass., važiuojant link Bedford ant Concord kelio.

Vasaros laiku galima smagiai pasibūti, pasisėdėti. Laikome visokių užkandžių, fruktų ir lengvų gėrimų.

Laikome gerą gazoliną ir visiems teikiame malonų patarnavimą.

J. GICEVICIUS
Savininkas

JUBILEJINIS IŠPARDAVIMAS

Forniųjų Pigiausia Kaina Pas

MACYS BROS. FURNITURE CO.

IŠ PRIEŽASTIES PERSISKYRIMO SU PARTNERIU

Atsišauki į savo senus prietelius ir kostumerius ir būsiančius kostumerius, kad

PARDUODU TREČDALIU PIGIAU

negu kur kitur

Cia telpa pora paveikslų iš šimto:

Taipgi bus parduodama ant lengviausių išmokestų TIK DABAR PRISTATĖ IŠ DIRBTUVĖS NAUJAUSIOS MADOS FURNITURIS

Bus parduodama PIGIAUSIA KAINA viskas, kas tik reikalinga namuose

Living Room Suite, Bed Room Suite, Dining Room Suite, Kitchen Suite, Pečiai, Ice Box, Karpetai ir t.t.

Si įstaiga garantuoja už kiekvieną daiktą.

Pristato į visus priemiestius, kad ir tolinusia

Valandos: nuo 8 ryte iki 8 vakare.

MACYS BROS. FURNITURE CO.
198—200 GRAND STREET
Tarpe Bedford ir Driggs Avenues BROOKLYN, N. Y.
Telephone: Greenpoint 2872